

ความหมายของที่จะกระทำด้วยความดีที่มีต่อกัน

ก. บทบาทของประเทศไทยเกี่ยวกับ

ตั้งแต่เกิดการพิพาทระหว่างมาเลเซียและอินโดนีเซีย เป็นกันมาได้มีประเทศต่าง ๆ หลายฝ่ายได้เข้าตัวกันเกี่ยวข้องกับ บางประเทศก็ให้ความสนับสนุนต่อมาเลเซีย บางประเทศก็ให้ความสนับสนุนต่ออินโดนีเซีย และบางประเทศก็ตั้งตนเป็นกลาง ทั้งนี้เนื่องมาจากแต่ละประเทศมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับ และภูมิหลังต่าง ๆ กัน จึงจะได้แยกพิจารณาเป็นประเทศ ๆ ไป

๑. ความช่วยเหลือและสนับสนุนของอังกฤษและเครือจักรภพต่อมาเลเซีย

ดินแดนบริเวณร่วมกับเราเป็นมาเลเซียใหม่ เริ่มแยกเป็นอาณานิคมของอังกฤษมาก่อนทั้งสิ้น ควบเหตุนี้อังกฤษจึงมีอิทธิพลอย่างแน่นแฟ้นต่อดินแดนแถบนี้ เกือบทุกด้าน เมื่ออังกฤษให้เอกราชแก่มาลายา เมื่อ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๐๐ มาลายาก็ยังคงมีฐานะเป็นสมาชิกประเทศหนึ่งของเครือจักรภพอังกฤษและมีสนธิสัญญาป้องกันกลางทหาร อยู่กับประเทศอังกฤษ ส่วนสิงคโปร์นั้น อังกฤษทำหน้าที่ในกิจการต่างประเทศและการป้องกัน เท่านั้น ส่วนมีสิทธิในการปกครองภายในนั้น รัฐบาลสิงคโปร์มีอำนาจดำเนินการเอง เมื่อตนถูกขับไล่ รานัน สอนอควายก็เห็นในเหตุการณ์ที่จะตั้งมาเลเซียขึ้นโดย รวมเราคือมาลายา สิงคโปร์ บอร์เนียว ซาราวัก และบรูไน เราด้วยกัน อังกฤษซึ่งมีผลประโยชน์อย่างมากมาย ทั้งในด้านการเศรษฐกิจและการเมือง อยู่ในดินแดนแถบนี้ จึงได้ให้ความสนับสนุนอย่างเต็มที่ และได้ช่วยดำเนินการจัดการประชุมไกล่เกลี่ยปัญหาต่าง ๆ จนยุติลงได้ และสามารถจัดตั้งมาเลเซียขึ้นมาได้ สาเหตุที่อังกฤษให้ความสนับสนุนในการจัดตั้งมาเลเซียนี้ก็เนื่องมาจาก อังกฤษตระหนักดีว่า หากปล่อยให้ดินแดนแถบนี้เช่น ซาราวัก บรูไน บอร์เนียวเหนือ สิงคโปร์ เป็นอิสระปกครองโดยตนเองแล้วดินแดนเหล่านี้ก็จะไม่สามารถปกป้องคุ้มครองตนเองได้ และจะถูกคอมมิวนิสต์ครอบครองในที่สุด ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อผลประโยชน์ของอังกฤษในดินแดนแถบนี้เอง แต่ถ้าวอังกฤษสนับสนุนให้ดินแดนเหล่านี้รวมกันเข้าเป็นมาเลเซียแล้ว ย่อมเป็นผลดีแก่ประเทศนั้นเอง และยิ่งช่วยให้อังกฤษสามารถรักษาผลประโยชน์ที่ตนมีอยู่ในดินแดนแถบนี้ต่อไปได้อีกด้วย และเนื่องจากของแถมจากามีความสำคัญทาง

สนธิสัญญาความตกลงว่าด้วยถาวรเรื่องกับชายแดนและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างมาลายา กับสหราชอาณาจักร ปี ๒๕๐๐

บุคคลศาสตร์ เป็นอย่างยิ่ง ทั้ง ในด้านการ เมืองและการ เศรษฐกิจ อังกฤษจึงไม่ปรารถนา
ที่จะละทิ้ง ความดีที่สำคัญที่สุดของตนในภาคตะวันออกโลก เป็นสิ่งที่ไม่รู้ ด้วยเหตุผลต่าง ๆ
เหล่านี้ อังกฤษจึงได้พร้อมใจกันตั้งตนขึ้นต่อมากว่าจะป้องกันเขาเสียอย่างเต็มที่
ถ้าหากถูกรุกรานจากจีนโกลีเซียดังเช่น เมื่อก่อนสถาปนาอาณาจักรสยาม เดเซีย เซอร์ริชาร์ด ฮิลล์
เสนาธิการทหารอังกฤษถึงกับกล่าวออกมาว่า "อังกฤษอุทิศเงินถึง ๕๐๐ แปอร์เซ็นต์ ใน
การที่จะป้องกันเขาเสีย"^๒ ซึ่งตรงถึง เจตนาอันแนบแน่นของอังกฤษที่จะทำการ
ช่วยเหลือนิวเดเซียตามพันธกรณีของตน

เมื่ออินโกลีเซียเข้าใจนโยบายประจัญหน้าและบดขยี้ตบตาเดเซีย อังกฤษจึงได้
ประกาศที่จะให้ความช่วยเหลือตบตาเดเซียตามพันธกรณีทางทหารของตนอันมี
ข้อดีกระหนาบการต่างประเทศของ เกรือจักรภพอังกฤษได้โดยตรงถึง เบลูซึ่งอังกฤษให้การ
สนับสนุนนิวเดเซียว่า มันจะเป็นการ เสาะหาภัยของประเทศในตะวันออกอย่างแท้จริง
ถ้าหากว่าเราบดขยี้ได้ประเทศใหญ่ ๆ บดขยี้ประเทศเล็ก ๆ ได้อย่างสบายใจ
เขาก็คงจะไปว่า ชูการ์ ในคำตั้งหมายามบดขยี้มาเดเซียว่างไม่มีเหตุผลและความคิดที่
รวมหลงใหลไปเท่านั้น ซึ่งความหะเยกหะยานแบบนี้ได้เคยเป็นที่ประจักษ์ที่เขามาแล้ว การ
เสริมกำลังทหารของอินโกลีเซียในจุดกลาง ๆ นั้น เป็นการดูถูกความที่จะเกิดสงครามใหญ่
ซึ่งอังกฤษก็จำเป็นต้องคอยสนับสนุนการส่งกำลังของตนไปให้การช่วยเหลือและสนับสนุน
ตบตาเดเซีย ซึ่งจะเปิดประเทศในเกรือจักรภพด้วยก็ เมื่ออินโกลีเซียเริ่มส่งกอง
โจรสลัดในคืนแรกมาเดเซีย อังกฤษจึงได้ส่งกำลังทหารออกวางกลางและปราบปราม
อย่างเด็ดขาด ทหารทั้งส่งกำลังทหารจากฐานทัพของตนในจุดกลาง ๆ มาเสริมกำลังใน
นิวเดเซียทั้งทางบก เรือ และอากาศ จนกระทั่งในปีปัจจุบันมีทหารอังกฤษอยู่ในนิวเดเซีย
มากยิ่งขึ้นกว่าครั้งใด ๆ ยับแต่สิ้นสงครามโลก ทหารอังกฤษที่อยู่ในนิวเดเซียปัจจุบันมีจำนวน
ถึง ๕๐,๐๐๐ คน และในจำนวนนี้ประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน อยู่ในนิวเดเซียเดเซีย

^๒ ถ้อยแถลงของนายพลเซอร์ริชาร์ด ฮิลล์ เสนาธิการทหารอังกฤษที่กรุงแคนเบอร์รา
คอลเลกชันเดเซีย เมื่อ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๖

^๓ คำแถลงของอดีตรัฐมนตรีต่างประเทศอังกฤษที่ลอนดอนเมื่อ ๑๖ มกราคม ๒๕๐๗

ทางบอร์ เนินว เทื่อ สำหรับกำลังกองทัพเรือไปภาคตะวันออกไกลไม่มีเรือรบถึง ๕๐ ลำ ซึ่งในจำนวนนี้เป็นเรือรบทุกเครื่องบินเสีย ๒ ลำ คือ อีเกิ้ล และวิกตอเรียส นอนั้นเป็นเรือสีขาว เรือวีเจต เรือกวาดทุ่นระเบิด ส่วนกำลังทางอากาศนั้นไม่เป็น ที่เปิด เมฆจำนวนมาก แต่กล่าวว่ามีกำลังเพียงพอที่จะรับมือกับการบุกรุกของอินโดจีนเซียเป็น อย่างดี การที่อังกฤษเสริมกำลังของตนอย่างใหญ่โต เขามีโฆษกของกระทรวงกลาโหม ถึงกล่าวไว้ว่าเพื่อป้องกันให้อินโดจีนเซียเปิดการรุกรานมาเดเซียขึ้นได้ อังกฤษได้ให้ ความช่วยเหลือทางทหารแก่มาเดเซียภายหลังการสถาปนาเมื่อสามเดือนเงินถึง ๒๐ ล้าน ปอนด์ และจะให้เพิ่มขึ้นอีก

นายกรัฐมนตริวินสตัน เชิร์ชชิลล์ ได้แถลงในรัฐสภาอังกฤษว่า อังกฤษยินดีต้อนรับความริเริ่มใด ๆ ที่จะนำไปสู่การนำความตกลงกัน และปฏิบัติการประจัญหน้า แก่สงครามไม่มีเงื่อนไขหรือมีการแทรกแซงของอิตาลีของมาเดเซีย เขากล่าวด้วยว่า การ แก้ไขกลางการ เมือง เป็นสิ่งที่ต้องกระทำ แต่เรื่องนี้มิใช่อยู่ในฐานะสงคราม เพราะว่ากรณี พิหารระหว่างมาเดเซียกับอินโดจีนเซียไม่มีพื้นฐานอย่างแท้จริง นายกรัฐมนตรีวินสตัน ยัง ได้บรรยายแนวความคิดความสันนิบาตโดยความช่วยเหลือของมาเดเซียจากประเทศเครือจักรภพอื่น ๆ และจากสหรัฐอเมริกา ซึ่งจากที่ประชุมนายกรัฐมนตรีแห่งเครือจักรภพอังกฤษที่สหพันธ ครั้งที่ ๑๓ เมื่อ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๐๓ ได้ตกลงกันที่จะให้ความสัมพันธ์บางอย่าง แก่ใจต่อ รัฐมาเดเซียในการต่อต้านการข่มขู่ของอินโดจีนเซีย ที่ประชุมได้ออกแถลงการณ์ร่วม มีความตอนหนึ่งว่า "ขอให้ความเชื่อมั่นแก่นายกรัฐมนตรีมาเดเซียถึงความเห็นอกเห็นใจ และความสนับสนุนของบรรดานายกรัฐมนตรีเครือจักรภพต่อความพยายามที่จะรักษาไว้ซึ่ง อิศรภาพ อธิปไตย และความมั่นคงของประเทศ และสถาปนาสันติสุขแก่มาเดเซีย และ ประเทศเพื่อนบ้าน"

คำแถลงโฆษกทหารบก เรื่อง อากาศ ของอังกฤษที่ควีนส์ทาวน์
 เมื่อ มกราคม ๒๕๐๔

แถลงการณ์ร่วมของที่ประชุมนายกรัฐมนตรีแห่งเครือจักรภพ ครั้งที่ ๑๓
 เมื่อ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๐๓

ประเทศเครือจักรภพอีก ๒ ประเทศที่ให้ความสนับสนุนอย่างแข็งขันต่อมาเดเซีย
คือ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ เซอร์โรเบิร์ตแมสเซส นายกรัฐมนตรีออสเตรเลียให้
สัมภาษณ์ผู้แทนหนังสือพิมพ์ เมื่อ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔ ว่า ออสเตรเลียพยายามอย่างยิ่งในอัน
ที่จะมีส่วนช่วยสร้างสันติภาพในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สำหรับกรณีพิพาทของมาเดเซียกับ
อินโดนีเซีย นั้น เขาเห็นว่าความยุ่งยากเกิดขึ้นเพราะอินโดนีเซียเริ่มเป็นฝ่ายโจมตีด้วย
อาวุธ หากยุติการโจมตีเมื่อใด การที่จะเจรจาตกลงกันยอมทำได้ออสเตรเลียยังถือว่า
กรณีเหล่านี้ออสเตรเลียมีผลประโยชน์และความรับผิดชอบอยู่หลายประการ แต่จะพิจารณา
เหตุผลโดยแท้จริงของออสเตรเลียแล้วจะเห็นได้ว่า เนื่องจากออสเตรเลียมีอาณาเขตติดต่อกับ
ใกล้เคียงกับอินโดนีเซียทางใต้และเนื่องจากออสเตรเลียไม่ไว้วางใจในนโยบายของ
ประธานาธิบดีชูการ์ใน และรัฐบาลอินโดนีเซียซึ่งมีท่าทีใหม่ เบี่ยงไปในทางคอมมิวนิสต์และ
พยายามสะสมกำลังทหารซึ่งอาจจะเป็นภัยแก่ออสเตรเลียได้โดยเฉพาะกับเกาะนิวกินีของ
ออสเตรเลีย ด้วยเหตุนี้ออสเตรเลียจึงได้ให้ความสนับสนุนแก่มมาเดเซีย ทั้งการทหารและ
ทางเศรษฐกิจในการที่จะต่อสู้กับอินโดนีเซีย สำหรับนิวซีแลนด์ก็เนื่องจากเหตุผลคล้าย ๆ กัน
ขณะนี้รัฐบาลออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ได้ส่งกำลังทหารบกและกำลังเรือรบมาช่วยมาเดเซีย
ในการปราบปรามกองโจรและการรุกรานของอินโดนีเซียอยู่เป็นจำนวนหลายกองพัน สำหรับ
ประเทศเครือจักรภพอีกประเทศหนึ่งที่ให้ความสนับสนุนแก่มมาเดเซีย คือ ความาดา ซึ่งได้
เสนอให้ช่วยปรองดองการป้องกันและการฝึกหัดทหาร เป็นจำนวน ๑๒ ล้านเหรียญ

๒. สหรัฐอเมริกาบุกกรณีกาฬ

การเมืองระหว่างประเทศในยุคปัจจุบัน เป็นการเมืองระหว่างค่าย ๒ ค่าย คือ ระหว่างกลุ่มโลกเสรีประชาธิปไตยกับกลุ่มคอมมิวนิสต์ กลุ่มโลกเสรีประชาธิปไตย มีสหรัฐอเมริกาเป็นหัวหน้า ส่วนกลุ่มคอมมิวนิสต์นั้น มีโซเวียตรัสเซียและจีนแดงทำหน้าที่ผู้นำ แม้ว่าปัจจุบันจะมีกลุ่มประเทศที่ได้รับเอกราชใหม่เกิดขึ้นอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งพยายามจะวางตนเป็นกลางระหว่างกลุ่มทั้ง ๒ ข้างตน แต่ก็ยังไม่มีความหมายและสำคัญอะไรนัก สหรัฐอเมริกาในปัจจุบันได้มีส่วนเข้าไปพัวพันกับเหตุการณ์ระหว่างประเทศเกือบทุก ๆ แห่งในโลก ทั้งนี้ เนื่องจากฐานะความเป็นผู้นำฝ่ายโลกเสรีบังคับให้สหรัฐจำเป็นต้องเข้าไปมีบทบาทและความรับผิดชอบร่วมด้วย ดังที่อดีตประธานาธิบดี คีเลนเบิร์กแห่งรัฐไคโลกล่าวไว้ในคำปราศรัยในวันเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีว่า "จากสถานการณ์และเวลานี้ขอให้อาวุโชนของเราไปถึงมิตรและศัตรูของเราว่า ประทีปอันส่องสว่างได้ส่องออกมานานมากแล้วแก่ชาวอเมริกันรุ่นใหม่ที่เกิดในศตวรรษนี้ที่ถูกข่มให้เกรงกลัวขึ้นด้วยการสงครามที่ถูกอบรมมาให้อยู่ในสมัยสันติภาพอันแสนลำบากและเป็นไปอย่างขมขื่น ซึ่งเขาได้ผูกแทนคนทั่วทั้งโลก" และอีกตอนหนึ่งที่ว่า "ขอให้ทุกชาติพึงทราบเถิดว่าไม่ว่าชาติใดจะมีเจตนาดีหรือร้ายต่อเรากก็ตาม เราจะไม่ยอมถอยห่างอย่างเฉยใจกับความยากลำบากทุกชนิด สนับสนุนมิตรทุกคนและจะต่อสู้ด้วยมือศัตรูทุกคน เพื่อเป็นหลักประกันสำหรับความคงอยู่และสำเร็วจนแห่งอิสระภาพของ เราต่อชาติทั้งหลาย ซึ่งทำให้ตัวเป็นปฏิปักษ์ของเรา เราจะไปให้ล้มล้มสัญญาและขบถใดนอกจากจะขอรับรองขอให้ทั้งสองฝ่ายจงเริ่มต้นกันใหม่ในการแสวงหาสันติภาพ" ขอแสดงความรับผิดชอบของสหรัฐฯ ไคโลออกไปอย่างกว้างขวางนับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ ๒ สิ้นสุดลงเป็นต้นมา ประธานาธิบดีทุกคนของสหรัฐฯ ตั้งแต่ ฮาโรลด์ เอส. ทรูแมน, ไอเซนฮาวร์, เคเนดี และลินคอล์น จอห์นสัน ต่างเป็นผู้ขยายตัวของโลกไว้อย่างใหญ่หลวง และมีส่วนเข้าไปพัวพัน

กับเหตุการณ์ระหว่างประเทศทุก ๆ แห่งในโลกไม่ว่าจะเป็นในสหรัฐอเมริกา ไม่จริง ก็คือการ
การ เศรษฐกิจและการสังคม

สำหรับกรณีพิพาทระหว่างมาเลเซียกับอินโดนีเซียที่สหรัฐอเมริกาได้เข้าสังเกต
และติดตามเหตุการณ์มาตั้งแต่ก่อนด้วยความห่วงใย ทั้งนี้เพราะสหรัฐฯ มีความสัมพันธ์อยู่กับ
ประเทศคู่พิพาททั้งสองประเทศและมีความปรารถนาเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยยุติกรณีพิพาทนี้ สำหรับ
อินโดนีเซียนั้น แม้ว่าประธานาธิบดีรัฐการ ไนจะดำเนินนโยบายเอมเอียงไปเป็นฝ่ายอนุรักษนิยม
และกล่าวโจมตีสหรัฐฯ อยู่เสมอมา แต่สหรัฐฯ ก็ยังพยายามที่จะผูกมิตรและให้ความช่วยเหลือ
อินโดนีเซียในด้านเศรษฐกิจ การทหาร และสังคม เห็นว่าเงินทั้งห้าตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ เป็น
ต้นมาถึง ๑๐๐ ล้านดอลลาร์ ความช่วยเหลือของสหรัฐฯ ที่มีต่ออินโดนีเซียที่สภา Congress
ของสหรัฐฯ ได้โจมตีและพยายามที่จะให้รัฐบาลสหรัฐฯ ยุติความช่วยเหลือโดยกล่าวว่า
ให้ความช่วยเหลือไปโดยไม่ได้อะไรตอบแทนใด ๆ มา ประธานาธิบดีอินโดนีเซียได้กล่าวโจมตี
สหรัฐฯ อยู่เสมอว่า เขามุ่งเกี่ยวข้องกับกิจการของ เอเซียภาคเกิดไป และเรียกร้องให้เลิก
ยุ่งเกี่ยวกับเสีย เมื่อมาเลเซียได้ถูกสถาปนาขึ้นเมื่อ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๒ สหรัฐอเมริกาได้ให้
ความสนับสนุนและความช่วยเหลือมาเลเซียจึงก่อให้เกิดความขุ่นเคืองแก่ประธานาธิบดีรัฐการ ไน
เป็นอย่างมาก เมื่อวันคล้ายวันอิสรภาพของอินโดนีเซีย เมื่อ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๐๗ ประธานาธิบดี
รัฐการ ไนได้กล่าวปราศรัยต่อประชาชนที่จากการค้า โจมตีสหรัฐฯ อย่างรุนแรง และกล่าวหา
ว่าสหรัฐฯ ข่มขู่อินโดนีเซีย

อันที่จริงแล้วสหรัฐฯ ได้พยายามหาทางไกล่เกลี่ยกรณีพิพาทนี้และพยายามแก้ความ
เข้าใจกันผิด ๆ กันไว้เมื่อ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๗ ประธานาธิบดีรัฐการ ไน
ก็ได้ส่งนายโรเบิร์ต เคเนดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมสหรัฐฯ ไปช่วยขอคืนประธานาธิบดี
อินโดนีเซียที่เดินทางมาเจรจากับประธานาธิบดีรัฐการ ไนที่ระการการค้าเมื่อทางไกล่เกลี่ยใน
การเจรจาดังนั้น นายโรเบิร์ต เคเนดี รัฐมนตรีว่าการ โยซึ่งคงใจรักอินโดนีเซียให้หยุดยิง
และหาทางเจรจาทันทีของทั้งสองฝ่าย โดยขอรองให้โดยยอมดำเนินการจัดการประชุมเพื่อหา

^๒ "ประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา" (คำจำกัดความสารานุกรม กฤษณะ)

^๓ คำแถลงของประธานาธิบดีรัฐการ ไนต่อประชาชนอินโดนีเซียที่กรุงจาการ์
เมื่อ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๐๗

ตกลงด้วย แต่การเจรจาหยุดยิงครั้งนี้ก็ล้มเหลวไป หลังจากนั้นความสัมพันธ์ระหว่างอินโดนีเซียกับสหรัฐอเมริกาที่เสื่อมทรามตรงตามลำดับ เพราะเริ่มประชาชาตินิยมที่ดูการในก็มีความระแวงและไม่ไว้วางใจสหรัฐฯ จนแล้ว โลกเหตุการณ์ในท้าวสหรัฐฯ นั้น ลอยลิกก็ค่อนข้างน้อยเสมอ เมื่อปี ๒๕๐๑ ได้เกิดกบฏขึ้นในประเทศอินโดนีเซีย พวกกบฏใช้วิธีวางแผนการสมุทราเป็นแห่งบัญชาการ การปราบกบฏครั้งนั้นฝ่ายรัฐบาลอินโดนีเซียยิงเครื่องบินของฝ่ายกบฏตกลงเครื่องหนึ่ง เป็นเครื่องบินแบบ น. ๒ ที่ใช้ในสงครามโลกครั้งที่ ๒ อีกหนึ่งที่จับได้กลายเป็นนักบินอเมริกัน จากการสอบสวนนักบินอเมริกันบอกว่าคุณเป็นนักบินประจำ และประชาชาตินิยมที่ดูการไม่ยอมเชื่อและเข้าใจ เอาว่าเป็นสายขององค์การสืบราชการลับ (CIA) ของสหรัฐฯ จึงลอยระแวงสหรัฐฯ อยู่เสมอมา เมื่อปลายปี ๒๕๐๓ ประชาชาตินิยมที่ดูการในก็ได้ไปรับอภัยโทษจากประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี นำเอาความช่วยเหลือทั้งหมดที่ให้อินโดนีเซียไปหมดเสีย อินโดนีเซียเริ่มพยายามรวมแรงกับสหรัฐฯ ต่อมาตามลำดับ โดยประชาชนในเมืองต่าง ๆ ของอินโดนีเซีย เช่นที่ จาการ์ตา ซูราบายา บองกอลาร์กา ฯลฯ ได้ได้เห็นว่าเบ็ดเตล็ดของมูลนิธิข้าหลวงอเมริกันที่ตั้งอยู่ตามเมืองต่าง ๆ เหล่านี้ และว่าเอาหนังสือออกมาเขาเสีย โดยเจ้าหน้าที่ของอินโดนีเซียไม่สามารถให้ความคุ้มครองได้ ต่อมาก็ได้มีการแสวงหาสหรัฐฯ ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่นคนงานอินโดนีเซียที่ลี้ภัยไปป่าและปิดกั้นเส้นทางให้ชาวอเมริกันในจาการ์ตาใช้ คนงาน และพนักงานไม่มาเลี้ยงมารอินโดนีเซียไม่ยอมส่งจดหมายให้คนอเมริกัน และสัญญาสหรัฐฯ ในอินโดนีเซีย ก็จัดการบริษัทน้ำมันของสหรัฐฯ เช่นบริษัทคาตาล็อก แลตเตนเวก และแพนอเมริกันโออิเลอส์ อินโดนีเซียขัดใจทั้งหมด รวมทั้งบริษัทบางส่วนของอเมริกัน ๒ แห่งคือ บริษัท ยู. เอส. รัชเบอร์ กับบริษัทลูเชอเรียด้วย เรื่องจากเหตุการณ์อันนองและรบกวาดล้างอินโดนีเซียไม่ไหว ในที่สุดสายการอีโรเวท ผู้ช่วยการข้าหลวงอเมริกันก็ประกาศว่าสหรัฐฯ ตกลงปิดสำนักงานอเมริกันทั้งหมด ๕ แห่ง ในอินโดนีเซีย ทั้งสำนักงาน นักศึกษา และนักการเมืองของอินโดนีเซียที่นิยมลอบกบฏได้เรียกร้องให้อินโดนีเซียตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับสหรัฐฯ ได้มีความพยายามที่จะหาทางแก้ไขความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐฯ กับอินโดนีเซียให้ดีขึ้น โดยประชาชาตินิยมที่ดูการใน นายเฮล เวิร์ธ บังเกอร์ เป็นผู้ที่พิเศษว่าส่วนตัวของประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดีให้ประชาชาตินิยมที่ดูการใน และได้มีการเจรจากันระหว่างทูตพิเศษกับประชาชาตินิยมที่ดูการใน เพื่อแก้ไขความสัมพันธ์ระหว่าง ๒ ประเทศ นายบังเกอร์ผู้ี้เคยเป็นเอกอัครราชทูตสหรัฐฯ

ประชาอินเดียนมาก่อน และ เกษพำหน้าที่เป็นผู้แทนสหประชาชาติ โคร์ เกอียู โน เซอร์แดนส์ ยกนิ้วกึ่งตะวันตกให้กับอินโดนีเซียเมื่อปี ๒๕๐๙ แต่การเจรจาที่ปรากฏว่าล้มเหลวลง โดยทั้งสองได้ออกแถลงการร่วมกันว่ามีภาระไม่ตรงรอยกันระหว่างสหรัฐฯ กับอินโดนีเซีย เกี่ยวกับนโยบายมาเลเซีย หลังจากนั้นต่อมาสหรัฐฯ ก็ขอความช่วยเหลือด้านเทคนิคของสหรัฐฯ จำนวน ๒๕ ล้าน ดอลลาร์จากอินเดียนโดนีเซีย รัฐบาลของอเมริกันได้ เรียบเรียงให้สหรัฐฯ ยุติการช่วยเหลืออินโดนีเซียในระยะต่อมา

สำหรับมาเลเซียนั้น เนื่องจากสหรัฐฯ สนับสนุนในการจัดตั้งมาเลเซียตลอดมา และผลการเจรจาระหว่างนายวิสิสกับ นายกรัฐมนตรีอังกฤษและประธานาธิบดีจอห์นสัน สหรัฐฯ จึงได้ตกลงที่จะให้ความช่วยเหลือระยะสั้นก่อนต่อมาเลเซีย โดยเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๐๙ สหรัฐฯ ได้เสนอมอบอาวุธยุทโธปกรณ์ ซึ่งรวมทั้งเครื่องบินรบมาเลเซียและได้จัดตั้งคณะกรรมการเกี่ยวกับอาหารของสหรัฐฯ ๔ นาย เกือบทางมาศึกษาความตกลงการค้าของมาเลเซีย และเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๐๙ สนุกุ ลัมดูก ราวัช ก็ได้เรียกร้องให้สหรัฐฯ ให้ความช่วยเหลือแก่มาเลเซีย สหรัฐฯ ได้ยืนยันที่จะให้ความช่วยเหลือแก่มาเลเซียถ้าถูกรุกรานจากอินโดนีเซีย สหรัฐฯ ได้ส่งกำลังกองทัพอากาศ ๗ กองบินเชิงยุทธวิธี เวลมาเสีว่ามาเลเซียอาจเผชิญกับที่เข้าใจกันว่า ถ้าหากอินโดนีเซียทำการรุกรานมาเลเซียโดยเปิดเมฆควัน นอกจากจะลงมือสู้กับกำลังของประเทศไทยแล้ว ยังจะต้องต่อสู้กับกำลังของสหรัฐฯ อีกด้วย ความกังวลต่าง ๆ ของอินโดนีเซียที่มีต่อสหรัฐฯ นี้ทำให้อินโดนีเซียต้องขาดมิตรประเทศที่คอยให้ความช่วยเหลือไปอีกประเทศหนึ่ง คณะสมาชิกรัฐสภาสหรัฐฯ ซึ่งเดินทางมาศึกษาสถานการณ์ในเอเชียอาคเนย์ในตุลาคม ๒๕๐๖ ได้แถลงที่กรุงวอชิงตันเมื่อ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๖ ว่า นโยบายของอินโดนีเซียที่มีต่อมาเลเซียในปัจจุบัน เนื่องมาจากสาเหตุ ๔ ประการ คือ

๑. ประชาชนที่เชื่อการ โหม่อวรมณ์ไม่มั่นคง และการกระทำใด ๆ ขึ้นอยู่กับปฏิกริยาของหมูรณ
๒. ประชาชนที่เชื่อการ โหม่ เสรีในการตกลงใจและปฏิกริการอยู่ใกล้คนเรตจำกัด เพราะต้องมีส่วนเชื่อมกับพรรคคอมมิวนิสต์

แสดงการร่วมมือระหว่างประธานาธิบดีชูการ์ โน และนายเอเด เวอร์ซิงเกอร์ หลังการ ประชุม

๓. การที่ได้มีเรียนต่อวันทามา เป็นของตนโดยง่ายทำให้คิดหวังที่จะได้กินแดน
บอร์ เนียว เหมือนกันในลักษณะเดียวกัน และความยุ่งยากทาง เศรษฐกิจภายในประเทศทำให้ต้อง เสีย
ปฏิบัติการ เพื่อขยายตัว

๔. อินโดนีเซียจะไม่สามารถขยายขอบเขตอิทธิพลของตนออกไปได้ครบเท่า
ที่อังกฤษยังคงมีอิทธิพลอยู่ในมาเลเซีย จึงต้องการขจัดอิทธิพลของอังกฤษเสีย

คณะสมาชิกรัฐสภาสหรัฐฯ แสดงความเห็นว่า ถ้าอินโดนีเซียรุกรานมาเลเซีย การ
ปฏิบัติการทางทหารจะดูคลุมเครือและเกี่ยวข้องกับภาคีขององค์การ สปอ. หลายประเทศ
ปัจจุบันสหรัฐฯ ได้แสดงท่าทีสนับสนุนมาเลเซียอย่างเต็มที่ พร้อมกับคอยกุม เชิง
การดำเนินการทางทหารใด ๆ ของอินโดนีเซียอยู่ซึ่งต่างหากว่าอินโดนีเซียปฏิบัติการใด ๆ
ทางทหารแล้วจะต้องพบกับ การต่อต้านจากสหรัฐอเมริกาพันธมิตรของตนซึ่งมีอยู่ตามสนธิสัญญาทาง
ทหารกับประเทศต่าง ๆ ในดินแดนแถบนี้ อย่างแน่นอน

๓. ท่าทีของไทยเกี่ยวกับกรณีพิพาท

แม้ว่าประเทศไทยจะไม่มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงในกรณีพิพาทระหว่าง
อินโดนีเซียกับมาเลเซีย แต่รัฐบาลไทยก็เห็นว่าเป็นความจำเป็นที่ไทยจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง
ของทวีในการหาทางแก้ไขข้อพิพาทให้แก่อิพิพาท ทั้งนี้ เนื่องจากเหตุผลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ :-

๑. ประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซียเป็นประเทศเพื่อนบ้านและมีความ
สัมพันธ์ใกล้ชิดกับประเทศไทยมาเป็นเวลานานหลายร้อยปี ประเทศไทยจึงไม่ต้องการที่จะ
เห็นประเทศทั้งสองต้องแตกกร้าว จนถึงกับต้องทำสงครามกัน นอกจากนั้นยังเป็นนโยบาย
ของรัฐบาลไทยที่จะส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความร่วมมือกัน โดยใกล้ชิดกับประเทศ
ต่าง ๆ ที่เป็นมิตรโดยเฉพาะประเทศในภาคพื้นอาเซียตะวันออกเฉียงใต้

๒. ประเทศไทยไม่ต้องการที่จะให้ประเทศคอมมิวนิสต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
จีนแดง เข้ามามีอิทธิพลครอบงำอินโดนีเซียและมลายูให้เกิดการรุ่มพุงกัน เพราะจะทำให้เกิด
การกระทบกระเทือนถึงผลประโยชน์และความมั่นคงของประเทศไทยด้วย

๓๗. ถ้าเกิดการ รบพุ่งกันระหว่างอินโดนีเซียกับมาลาบาแล้ว ไทยอาจจะต้อง
เข้าไปเกี่ยวข้องกับด้วย ทั้งนี้ เพราะประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกขององค์การ สปอ. ซึ่ง
อังกฤษ คอสเตอริกา นิวซีแลนด์ และสหรัฐฯ เป็นภาคีสมาชิกร่วมอยู่ด้วย ซึ่งประเทศ
เหล่านี้ต่างก็ให้ความสนับสนุนและความช่วยเหลือแก่มาเลเชีย

๓๘. ปัจจุบันประเทศไทยมีผลประโยชน์จากการค้าขายกับประเทศมาเลเชีย
และอินโดนีเซีย เป็นจำนวนมาก ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องรักษาความเป็นมิตร กับประเทศทั้ง
สองนี้ไว้ นอกจากนั้นบริเวณช่องแคบมะละกา มีความสำคัญในทางยุทธศาสตร์และทางการ
การระหว่างประเทศ เป็นอย่างยิ่ง ถ้าของแคบนี้ถูกปิดหรือเกิดการ รบพุ่งกันจนไม่สามารถ
เดินเรือค้าขายได้แล้ว ย่อมเกิดผลกระทบกระเทือนถึง เศรษฐกิจและความมั่นคงของไทย

๓๙. ไทย มาเลเชีย และฟิลิปปินส์ ต่างก็เป็นสมาชิกสมาคมอาสาด้วยกัน
สมาคมอาสาในประเทศไทย เห็นว่ามีประโยชน์อย่างมากในการร่วมมือกันทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ
สังคม วัฒนธรรม ดังนั้นไทยจึงไม่ต้องการที่จะให้การร่วมมือในวงของสมาคมอาสาต้อง
ถูกระงับ เพราะกรณีพิพาทเรื่องมาเลเชียเป็นต้นเหตุ

ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้เอง จึงเป็นเหตุให้ไทยต้องรีบหาหนทางเข้าไป
เกี่ยวข้องกับอินโดนีเซียในกรณีพิพาทระหว่างมาเลเชียและอินโดนีเซีย

- ๑. ความสำเร็จในการตกลงสันติภาพ
- ๒. การจัดการประชุมเพื่อหาทางตกลงและบทบาทของนายถนอม กุณยรัตน์
รัฐมนตรีต่างประเทศของไทย

รัฐบาลไทยโดยเฉพาะบุคคลสำคัญ ๆ ของไทย อาทิ เช่น จอมพลถนอม
กิตติขจร นายกรัฐมนตรี นายถนอม คณันต์ รัฐมนตรีต่างประเทศของไทย ได้เคยตกลง
และให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์หลายครั้งหลายคราว่า เนื่องจากประเทศไทยเป็นมิตรที่ดีของ
ประเทศเพื่อนบ้านทั้งสองดังนั้นจึงมีความปรารถนาเป็นอย่างยิ่งที่จะได้เห็นอินโดนีเซียและ
มาเลเชียสามารถตกลงกรณีพิพาทกันได้ โดยสันติวิธี เนื่องจากความปรารถนาตัวเอง รัฐบาล
ไทยจึงได้พยายามหาวิถีทางอยู่เสมอมาในการที่จะเข้าไปมีส่วนในการไกล่เกลี่ยระหว่าง
ประเทศทั้งสอง

เมื่อมีการประชุมระดับรัฐมนตรีของสมาคมอาสาเมื่อ ~~๒๓-๒๔~~ มีนาคม ๒๕๐๖

นายณัฏ วัฒนันทร ได้ถือโอกาสช่วยเจรจาไกล่เกลี่ยระหว่างฟิลิปปินส์และมาดายาให้
 ประนีประนอมกัน การเจรจาดังนี้ได้นำไปสู่การประชุมระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
 ต่างประเทศของฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และมาดายา ขึ้นที่กรุงมะนิลา และการประชุมสุดยอด
 ระหว่าง ๓ ประเทศขึ้นภายหลัง (การประชุมที่มะนิลาในบทที่ ๓) ความพยายามครั้งนี้มี
 เป็นความพยายามขั้นแรกของไทยในการที่จะช่วยไกล่เกลี่ยกรณีพิพาทหลังจากนั้นนายณัฏ
 วัฒนันทร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยก็ได้ใช้ความพยายามอีกหลาย
 ครั้ง ในการหาทางพบปะเจรจากับบุคคลสำคัญของทั้งอินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์
 ทั้งจากการพบปะกันในกรุงเทพฯ กัวลาลัมเปอร์ มะนิลา จาการคา และที่นิวยอร์ก ใน
 ระหว่างสมัยการประชุมขององค์การสหประชาชาติ ทั้งนี้เพื่อพยายามไขการเจรจาจริงใจ
 ใหญ่มาทั้ง ๓ ประเทศมาพบปะ เพื่อหาทางตกลงซึ่งกันและกัน และเนื่องจากกรุงเทพฯ เป็น
 ศูนย์กลางของการคมนาคมในทวีปเอเชียอาคเนย์ ดังนั้นจึงเป็นเส้นทางที่บุคคลสำคัญของ
 อินโดนีเซียและมาเลเซียต้องเดินทางมาอยู่เสมอ ดังนั้นบุคคลสำคัญ ๆ ของไทยโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งรัฐมนตรีณัฏ วัฒนันทร จึงได้มีโอกาสมพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลเหล่านี้
 อยู่เสมอ จึงก่อให้เกิดความสนิทสนมและสะดวกต่อการที่จะเจรจากาความตกลงยิ่งขึ้น

เมื่อมาเลเซีย ได้ประกาศตัดความสัมพันธ์ทางการทูตต่ออินโดนีเซียและฟิลิปปินส์
 ภายหลังจากที่ได้มีการสถาปนามาเลเซียขึ้น เมื่อ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๒ แล้ว มาเลเซีย
 อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ก็ได้แต่งตั้งให้ประเทศไทยทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ยประนีประนอมของ
 กิณแดนของประเทศที่ติดสัมพันธ์กันดังกล่าว ซึ่งรัฐบาลไทยก็ได้ยอมรับปฏิบัติหน้าที่ให้ด้วย
 ความเต็มใจ ต่อมาระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๒ ประเทศไทยได้เป็น
 เจ้าภาพจัดการประชุมแผนการโคลัมโบที่กรุงเทพฯ ในโอกาสนั้นนายณัฏ วัฒนันทร
 ได้จัดให้รัฐมนตรีต่างประเทศของอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และไทย ได้พบปะเจรจากัน
 และได้ออกแถลงการณ์ร่วมหลังการประชุมเกี่ยวกับมาเลเซียว่าประเทศทั้งสามตกลงกันที่จะ
 ดำเนินการตามที่จะจำเป็น เพื่อสถาปนาบรรยากาศอันเหมาะสมแก่การเจรจาขึ้น สำหรับเป็น
 แนวทางนำไปสู่การฟื้นฟูสันติภาพถาวรในภูมิภาคส่วนนี้ หลังจากนั้นเมื่อ ๒๒ พฤศจิกายน
 ๒๕๐๒ ประธานาธิบดีมาคาปาเก้ แห่งฟิลิปปินส์ก็ได้แจ้งข้อเสนอใหม่ให้การประชุมระดับสูง

๑๖
 แสดงการร่วมของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไทย อินโดนีเซีย
 ฟิลิปปินส์ เมื่อ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๒

ระหว่างมาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซียอีก ตลอดจน ลัมบูด ราหมัน ไท่ฮวงที่กักตุน
 สัมเปิ้ล เมื่อ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ภูมิภาคนี้เห็นด้วยกับข้อเสนอของประธานาธิบดี
 มาคาปากัล เพราะไม่เชื่อว่าจะมีการประชุมระดับในเมื่ออินโดนีเซียยังไม่เลือก
 นโยบายเผชิญหน้าต่อมาเลเซีย ตนถูกกล่าวว่า แหล่งที่จะกลับมีสัมพันธภาพกับอินโด
 นีเซียจะรองรับรองมาเลเซียและลดผลกระทบออกไปจากกรณีของเนียว ซึ่งประธานาธิบดี
 อิบิซซูการ์โนได้แถลง เมื่อ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ว่า ขอให้สหประชาชาติว่าการสำรวจ
 ประชาชาติในบาราวัก และซามวาลีกรัง เพราะการสำรวจครั้งที่แล้ว เมื่อกุมภาพันธ์ ๒๕๖๒
 ไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่กรุงมะนิลา และว่าถ้าไม่มีการสำรวจเป็นครั้งที่ ๒ อินโดนีเซีย ก็
 จะดำเนินนโยบายเผชิญหน้ามาเลเซียต่อไป แต่ถ้ามีการสำรวจครั้งที่ ๒ และมีผลว่า
 ประชากรของมาเลเซียแล้ว อินโดนีเซียก็จะยอมรับรองมาเลเซียในทันทีโดยทันทีนั้น
 โฆษกกระทรวงการต่างประเทศมาเลเซียก็แถลงว่ารัฐบาลมาเลเซียไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอ
 ของอินโดนีเซีย ก็เป็นอำนาจของการเจรจาเดิมนั้นไปอีก

๒. ความพยายามที่จะจัดการหยุดยิงและถอนกองโจรอินโดนีเซีย

เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๐๙ ประธานาธิบดี ซินตง จอห์นสัน ได้ส่งนาย
 โรเบิร์ต เกลนดี รัฐมนตรียุติธรรมสหรัฐฯ มาพบกับประธานาธิบดีอิบิซซูการ์โนที่โคเลียว เมื่อ
 วันที่ ๑-๒ มกราคม ๒๕๐๙ นายโรเบิร์ต เกลนดี ได้แถลงกับประธานาธิบดีอิบิซซูการ์โนเรื่อง
 กองโจรอินโดนีเซียที่ปฏิบัติการในมาเลเซียให้หยุดยิงและให้ทางเจรจาทันทีของกัน ซึ่ง
 ประธานาธิบดีอิบิซซูการ์โนก็ตกลงโดยมีเงื่อนไขว่าอังกฤษจะต้องถอนทหารจำนวน ๑๐ กองพัน
 ในบอร์เนียวเหนือออกไปเสียก่อน ต่อมาวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๐๙ นายโรเบิร์ต เกลนดี
 ก็เดินทางไปมะนิลาเพื่อเจรจากับประธานาธิบดีมาคาปากัล ซึ่งประธานาธิบดีมาคาปากัลก็
 ได้ให้คำมั่นที่จะสนับสนุนความพยายามของนายโรเบิร์ต เกลนดี ในการแก้ปัญหาในมาเลเซีย ต่อ
 จากนั้นรัฐมนตรียุติธรรมสหรัฐฯ ก็ให้เดินทางไปพบนายตา ตนกู ลัมบูด ราหมัน เมื่อ ๒๑
 มกราคม ๒๕๐๙ ซึ่งตนกูก็แถลงว่าพร้อมที่จะเจรจาสันติภาพโดยไม่มีเงื่อนไขและหวังว่าจะ
 มีการประชุมสุดท้ายของตน นายโรเบิร์ต เกลนดี ก็ให้เดินทางไปพบประธาธิบดีอิบิซซูการ์โน
 อีกครั้งหนึ่งใน ๒๒ มกราคม ๒๕๐๙ เมื่อแจ้งผลของการเจรจาให้ทราบ ซึ่งนายโรเบิร์ต
 เกลนดี ก็กับประธานาธิบดีอิบิซซูการ์โนก็ได้ออกแถลงการณ์ร่วมกันว่าอินโดนีเซียและมาเลเซียจะ
 หยุดยิงในการสู้รบกันที่บอร์เนียวและเกิดประชุมเจรจาสันติภาพในบาราวัก หลังจากนั้นนายโรเบิร์ต

เดนมาร์ก ได้เปิดเขตปลอดการค้า และแสดงว่าไทยจะมีบทบาทสำคัญในการช่วยระงับปัญหา
 มลพิษ เชื้อโรค อากาศคือ ประการ ๓ ประเทศไทยได้รับคำขอร้องให้เป็นผู้จัดการประชุมใน
 ระดับรัฐมนตรีของอิสตันบูล มาเลเซีย และอินโดนีเซียที่กรุงเทพฯ ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๗
 เพื่อวางรากฐานสำหรับการประชุมผู้ลี้ภัยต่อไป ประการที่สองประเทศไต้หวันได้รับคำขอ
 ร้องให้เป็นผู้ประสานงานสถานการณ์วี เหวินชายแดนมาเลเซียและอินโดนีเซียในเกาะบอร์เนียว
 และจะเป็นผู้รายงานให้มาเลเซียและอินโดนีเซียทราบว่ามีการระงับการหยุดยิงตามชาย
 แดนหรือไม่ ในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๐๗ ประธานาธิบดีซูการ์โนแห่งอินโดนีเซียได้มีคำสั่ง
 ให้หน่วยข่าวกรองของอินโดนีเซียความร่วมมือกับมาเลเซียปฏิบัติดังนี้

๑. ให้หยุดยิงตั้งแต่เวลาหัวค่ำ ๒๔.๐๐ น. ของ ๒๔ มกราคม
๒. หลีกเลี่ยงโจมตีความสามารถและความปลอดภัย
๓. เกริ่นรับคำสั่ง เมื่อปฏิบัติหน้าที่ใหม่ต่อไป

ทางความมาเลเซีย อินเจะ อับดุล คาลีร์ นั้ตอง รองรองเลขาธิการอินโดนีเซียได้
 แสดงว่า มาเลเซียต้องการตั้งศูนย์ของประธานาธิบดีซูการ์โนใหม่ต่อไปยังอินโดนีเซียและไ
 ้แจ้งให้ทราบมาเลเซียทราบตามนี้แล้ว

ครั้งวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๐๗ นายถวิล คอมันตร์ รัฐมนตรีต่างประเทศไทย
 ได้แจ้งรองนายกรัฐมนตรี อินโดนีเซีย และมาเลเซีย เพื่อหารือ กับประเทศทั้งสามในการ เกริ่น
 การ เปิดประชุมระดับรัฐมนตรีต่างประเทศของอิสตันบูล อินโดนีเซีย และมาเลเซีย ที่กรุงเทพฯ
 นายถวิลได้แสดงว่าในการ เกริ่นกับนายโร เบิร์ต เดเนดี้ ประเทศไทยจะรับหน้าที่ไกล่เกลี่ย
 ทั่วไปตามคำขอร้องของประเทศทั้ง ๓ ที่เกี่ยวข้อง ออสเตรเลียทั้งสามมีความประสงค์จะ
 ให้ไทยจัดส่งตำรวจไปร่วมรักษาความสงบใน เขตชายแดนและรกรากวัด ไทยก็จะร่วมเปิดและจะ
 จัดการให้มีการประชุมระดับรัฐมนตรีต่างประเทศที่กรุงเทพฯ อีกด้วย

รัฐบาลไทย โดยนายถวิล คอมันตร์ รัฐมนตรีต่างประเทศ ได้ดำเนินการจัดให้
 มีการประชุมขึ้นที่กรุงเทพฯ ตั้งแต่ ๕-๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๗ เมื่อมีประธานาธิบดีและเลขาธิการ
 ขัณฑ์ของอินโดนีเซีย มาเลเซีย และนายสุบันศิริโอ รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซีย นาย
 อับดุลราซัค รองนายกรัฐมนตรีมาเลเซียและนายฮัจจาอุดร์ โมฮัมหมัด รัฐมนตรีต่างประเทศ
 อิสตันบูล ภายหลังจากการประชุมเสร็จสิ้นก็ประชุมได้อาจออกร่วมอภิปรายความสรุปได้ ดังนี้คือ

๑. ในการประชุมปรึกษาหารือโดยเสรีและอเนกนาคไปตรงมา โดยมีรัฐมนตรี
ต่างประเทศชายตีสี่ คนกัมนตรี ร่วมอยู่ด้วยนั้น ที่ประชุมได้ตกลงเปลี่ยนต้นฉบับระหว่างกันอย่าง
เต็มที่ในปัญหาอันกระหนกระ เติดยถึงสมัยอันถาวรระหว่างประเทศทั้งสาม

๒. รัฐมนตรีทั้งสามได้พิจารณาบทพจนการปฏิบัติตามความในข้อตกลงกรุง
มะนิลา ทั้งมีเนื้อหานายให้รัฐบาลทั้งสามประเทศไต่ยืนยันที่จะยึดถือตามหลักการและวัตถุประสงค์
ประสงค์ของความตกลงดังกล่าวไว้

๓. รัฐมนตรีทั้งสามมีความพอใจในผลสืบหน้าที่ได้รับโดยความเข้าใจใน
ทัศนะของแต่ละฝ่ายซึ่งกันและกันถึงขั้น และในความพยายามที่จะหาวิถีทางร่วมกันอย่างดี
ที่สุด เพื่อแก้ไขข้อแตกแยกและปัญหาาร่วมกันโดยอาศัยมนุษยธรรมและคำให้การภายในกรอบ
ของหลักการและเจตนารมณ์แห่งข้อตกลงมะนิลา

๔. รัฐมนตรีทั้งสามเห็นว่าการหยุดยิงสำเร็จเป็นการสู้รบในอาณาเขตระหว่าง
และไกลออกไป เชื่อใจให้เอกอภิศการสหประชาชาติแต่งตั้ง มีระ เเทศ์ไทย เป็นผู้ควบคุมดูแลการ
หยุดยิงดังกล่าว ส่วนกำไรจ่ายในการอื่นใดที่เชื่อกันว่า จะช่วยแก้ไขข้อขัดแย้ง
ต่าง ๆ กัน

๕. ก่อนจะมีการประชุมสุดยอดไกลตกลงกันว่า ควรจะมีการประชุมในระดับ
รัฐมนตรีอีกครั้ง ในวันและสถานที่อันจะตกลงกันต่อไป

นอกจากนี้ ยังได้ตกลงกันถึง เรื่องการหยุดยิง เป็นเอกสารถ้อยคำแห่ง
การณเรียกว่า เอกสารถ้อยคำขอตกลงว่าควบคุมการหยุดยิง มีใจความดังนี้ :-

๑. รัฐบาลที่เกี่ยวข้องตกลงว่าจะใช้ความพยายามอย่างดีที่สุด โดยว่า มีอ
กับรัฐบาลไทยเพื่อปฏิบัติตามการหยุดยิง

๒. ในกรณีที่เกิดเหตุการฉ้อฉลอันใดในข้อนี้ รัฐบาลที่เกี่ยวข้องจะออกคำสั่ง
โดยความไปยังกองกำลังของตนให้หยุดการสู้รบ

๓. รัฐบาลที่เกี่ยวข้องตกลงจะแต่งตั้งนายทหารติดต่อกันไว้ที่กรุง เพลา
เพื่อช่วย เสร็จรัฐบาลไทย ในการควบคุมดูแลให้เป็นไปตามข้อตกลงว่าควบคุมการหยุดยิง

๔. รัฐบาลที่เกี่ยวข้องตกลงที่จะรับผิดชอบถึง เอกสารที่ส่งโดยบริวารของตน
ของตนและที่จะอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้จำเป็นเพื่อให้อุตสาหกรรม เอกสารที่สามารถ
ปฏิบัติหน้าที่ของตนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อตกลงว่าควบคุมการหยุดยิงได้

รัฐมนตรีต่างประเทศมาเลเซียได้ตั้งข้อสงวนสำหรับรัฐบาลของมาเลเซียเกี่ยวกับข้อตกลงข้างต้นไว้ดังต่อไปนี้

"รัฐบาลมาเลเซียมีความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะปฏิบัติตามข้อตกลงว่าด้วยการหยุดยิง อย่างไรก็ตามโดยที่ฝ่ายทหารอินโดนีเซียทั้งประจำและไม่ประจำอยู่ที่เขตควบคุมความมาเลเซีย การปรากฏตัวของนายทหารย่อมจะมิทำให้เกิดเหตุการณ์ใด ๆ รัฐบาลมาเลเซียจึงถือว่าการหยุดยิงจะไม่ได้ผลเต็มที่ นอกจากนี้รัฐบาลที่เกี่ยวข้องของระบอบกลางก็กำลังส่งความกระตือรือร้นให้รอดำเนินการของสนธิสัญญาและไม่ประจำให้อยู่ที่อาณาเขตของแต่ละฝ่าย"

หลังจากเจรจาตกลงกันได้โดยปัญหาหยุดยิงนี้แล้ว ภายาก็เกิดข้อขัดแย้งกันขึ้นเกี่ยวกับความหมายของคำว่า "การหยุดยิง" โดย ดร.สุบัตริโอ รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซีย แถลงเมื่อ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๗ ว่า ทหารอินโดนีเซียจะหยุดยิง แต่คงอยู่ ณ ที่ตั้งเดิมในดินแดนมาเลเซีย แม้ว่ามาเลเซียจะยื่นยื่นเงื้อมมือ สำหรับการประชุมที่กรุงเพทรา ครั้งต่อไปว่าให้อินโดนีเซียถอนทหารออกก็ตาม ทั้งนี้เพราะอินโดนีเซียถือว่าการหยุดยิงหมายถึงการให้ทหารตั้งอยู่กับที่โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่ตั้งใด ๆ อย่างไรก็ตามรัฐบาลอินโดนีเซียก็ยังต้องมีแผนการที่จะเข้าร่วมประชุมแก๊งค์พหุมาเลเซียครั้งที่สองที่กรุงเพทรา นี้สัก และเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๗ กระทรวงการต่างประเทศอินโดนีเซียได้ออกแถลงการณ์ว่า รัฐบาลอินโดนีเซียไม่อาจรับข้อเสนองานมาเลเซียที่จะให้มีการประชุมทางหยุดยิงขึ้น รัฐบาลต่างประเทศของสามฝ่ายที่กรุงเพทรา เป็นครั้งที่สองได้ ถูกรายงานว่าการประชุมหยุดยิงแต่การนัดหมายครั้งแรกของการหยุดยิงในนคร เป็ทรา เมื่อเชียง เรือง เคียว โดมโบ โจวารานเกโต หรือ จักแดง ทาง การเมืองตามขอเสนอเสริมของอิสิปินส์ด้วย แต่ในที่สุด ดร.สุบัตริโอ ก็พยายามไกล่เกลี่ยให้ทั้งสองฝ่ายสามารถยังนายพล คอมันต์ร์ เสนอแนะให้เปิดประชุมระดับรัฐมนตรีต่างประเทศ ครั้งที่ ๒ ที่กรุงเพทรา ใน ๓ มีนาคม ๒๕๐๗

การเจรจาเรื่องปัญหาหยุดยิงครั้งที่ ๒ ระหว่างรัฐมนตรีต่างประเทศทั้งสามได้เกิดประชุมกันที่กรุงเพทรา เมื่อ ๓-๕ มีนาคม ๒๕๐๗ นายพล คอมนันต์ร์ รัฐมนตรีต่างประเทศของไทยได้ เสนอแนวทางเบื้องต้นว่าให้ที่ประชุมพิจารณาว่า

๑. ให้อินโดนีเซียตั้งในกองโจรยุติการกระทำอันเป็นศัตรูต่อมาเลเซียโดยให้ตำรวจขอจับคนนั้น แล้วจึงค่อยพิจารณาเรื่องถอนกำลังส่วนที่เหลือต่อไป

๒. ให้อินโกลี เชียงหลวงคำดังไปเพิ่ม เต็มกำลังกองโจรของอินโกลีเข็ญ ตาม
พระมหาพราหมณ์และซาราวา

๓. ส่วนเรื่องทหารที่เมืองซึ่งได้กลายเป็นกองโจรไปภายหลังนั้น อินโกลี
นี้เข็ญจะไม่ตองรับมิชชอบ รัฐบาลมาเด เข็ญจะตองเฝ้าปรามเอง

ข้อเสนอได้รับความเห็นชอบจากทุกฝ่าย แต่ขอให้มีจากรถอาหารที่ประจำ
อยู่แล้วลกลไปจากดินแดนมาเดเข็ญนั้น อินโกลีเข็ญไม่ยอมถนอม แต่ขอมาอินโกลีเข็ญได้
ยอมผ่อนปรนลงบ้างโดยบอกว่าเต็มใจจะถนอมอาหาร ถ้าหากมีการ เจริญจากทาง การ เมืองถันขึ้น
แต่มาเด เข็ญไม่เห็นด้วย วิสิปปีนส์ได้เสนอข้อประนีประนอมขึ้นใหม่ว่า ให้อินโกลีเข็ญถนอม
ทหารและเริ่มเจริญจากทาง การ เมืองรวม ๆ กันไปและเสนอประนีประนอมสุดท้ายออกกันด้วย
อย่างใดก็ตาม คณะผู้แทนมาเด เข็ญได้ออกแถลงการถึงภายหลังการประชุมว่า "ไม่มีรัฐบาล
เอกราชแห่งใดจะนิยมขอให้กองทัพของผู้ใดประจำอยู่ในดินแดนของตน นอกจากทรงทุกอย่าง
จะตองขึ้นอยู่กับความ เสนอตกลงกันระหว่างมาเด เข็ญจะตองอะไรด้วยไม่ได้โดยเข็ญอินโกลีเข็ญ
ไม่ยอมถนอมอาหารลกลไปจากเขตแดนมาเด เข็ญ" ในเรื่องการหยุดยิงนี้มาเด เข็ญก็แถลง
ด้วยว่าถ้าแก่ประ ชาชาติมีผู้ชูกำ ในสิ่งให้ทหารอินโกลีเข็ญหยุดยิงแล้ว ยังปรากฏว่า อินโกลี
นี้เข็ญได้ละ เม็ดข้อตองหยุดยิงตั้ง ๒๐ กว่าครั้ง ด้วยเหตุนี้มาเด เข็ญจึงมีมติว่าทหารอินโกลี
นี้เข็ญตองยุติการ รุกค้ำเราไปในดินแดนมาเด เข็ญโดยเด็ดขาด ส่วนที่ เขาไปอยู่แล้วก็ตอง
ถนอมถนอมไป

เป็นอันว่าการประชุมครั้งนี้ยุติลงด้วยถาวรตกลงอะไรกันไม่ได้และไม่มีการ
ออกแถลงการร่วมอะไร เลย

สาเหตุของการล้มเหลวของการประชุมครั้งนี้เนื่องมาจากมาเด เข็ญต้องการให้
อินโกลีเข็ญถนอมอาหารจากเขตแดนของตน ทั้งนี้เพื่อเก็บบริสุทธิของตนเองในขณะนั้นมาเด เข็ญ
กำลังจะมีการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๐๙ ด้วย ซึ่งจะเป็นผลดีแก่พรรคของ
รัฐบาลถ้ามีการถนอมกองทหารอินโกลีเข็ญออกไป ส่วนอินโกลีเข็ญเห็น ถ้าจะยอมถนอมทหารก็จะ
เห็นการ เจริญรุ่งเรืองให้พรรคคอมมิวนิสต์ในอินโกลีเข็ญจึงมีรัฐบาล เกือบกับโยบาย แต่ปัญหานั้น
ประกาศไว้ อย่างไรก็ตาย เนื่องจากความพยายามของวิสิปปีนส์ ประเทศตั้งสามไรต์ตกลงที่จะ
ไปประชุมกันที่โตเกียวในเดือนตุลาคม ๒๕๐๙ ซึ่งรัฐบาลอินโกลีเข็ญได้ออกแถลงการเมื่อวันที่ ๓๐
พฤศจิกายน ๒๕๐๙ ว่า

๑. ได้มีการตกลงกันว่าจะมีการประชุมระดับสูงผู้ครอง ๑ สภาอิโตะเกียว โดยปรีชาคุณตรีต่างประเทศเป็นผู้จัดการ

๒. จะมีการประชุมระดับรัฐมนตรีต่างประเทศซึ่งถอยการประชุมระดับผู้นำของรัฐบาลในมิถุนายน ๒๕๐๓

๓. ซิสโคโนะเขียนยอมรับที่จะถอนกำลังทหารทั้งที่ประจำการและนอกประจำการออกจากซาบามันและซาราวัก

๔. การถอนกำลังทหารจะไต่กระทำในทันทีที่ทำการประชุมระดับรัฐมนตรีต่างประเทศเริ่มต้นโดยรัฐบาลไทยจะเป็นผู้ตรวจสอบการถอนกำลังทหารนี้

๕. เมื่อทางรัฐมนตรีต่างประเทศไทยรายงานเกี่ยวกับผลการตรวจสอบนี้ไปยังรัฐมนตรีต่างประเทศที่เกี่ยวข้องทั้งสามและเมื่อได้มีการตกลงกันแล้วก็จะได้เปิดการประชุมระดับผู้นำรัฐบาลต่อไป

ได้มีการประชุมระดับรัฐมนตรีขึ้นที่กรุงโตเกียว เมื่อ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๐๓ โดยมีนายโคเบชิ แห่งอิชิโนะฮะเข้าร่วมประชุมด้วย ที่ประชุมได้ตกลงให้มีการตรวจสอบหลักฐานการถอนกองโจรอินโดนีเซียอื่น ๓ แห่ง คือ ลันซาราวัก ๒ แห่งและซาบามัน ๑ แห่ง นอกจากนี้ยังได้มีการจัดวางระเบียบวาระการประชุมในขั้นสุดท้ายระหว่างผู้นำของประเทศทั้งสามที่จะมีขึ้นอีกครั้ง ระหว่างที่ทำการเตรียมการประชุมในกรุงโตเกียววันนั้น ทางรัฐบาลก็ได้จัดส่งคณะผู้ควบคุมการถอนกองโจรอินโดนีเซียออกจากดินแดนมาเดรา เซบิโรซาราวักและซาราวัก คณะผู้ควบคุมของไทยที่ประกอบด้วยคณะทหารและข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งมีพลโทสุรกิจ มัยจาก เป็นหัวหน้าคณะ ส่วนคณะอื่น ๆ ก็มี พล.ร.ร.ระดม จาตุรมณี นายประสงค์ บุญเงิน พล.ร.ร.ระดม จัทรประเสริฐ และนายเสรี แสงสุ เป็นต้น คณะนี้จะคอยเดินหางไปควบคุมการถอนกองโจรอินโดนีเซียที่ได้มีการประชุมปรึกษาหารือระหว่างผู้แทนของรัฐบาลมาเดรา เซบิโรและอิชิโนะฮะที่กรุงเตหะราน เมื่อตกลงใจมีผู้ว่าเกี่ยวกับจุดตรวจสอบ และปัญหาเทคนิคอื่น ๆ คณะผู้ตรวจสอบการถอนกองโจรอินโดนีเซียของไทยได้เริ่มปฏิบัติงานเป็นครั้งแรก เมื่อ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๐๓ ในดินแดนซาราวักและรัฐบาลไทยก็ได้รายงานไปยังที่ประชุมที่โตเกียว ซึ่งกำลังเริ่มประชุมระดับรัฐมนตรีต่างประเทศ สำหรับกองโจรอินโดนีเซียหน่วยแรกก็ถอนตัวออกจากดินแดนมาเดรา เซบิโรซาราวักมีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๓๒ คน ได้ถอนตัวผ่านจุดตรวจสอบที่หมู่บ้านเตเมคู ซึ่งอยู่ในเขตของมาเดรา เซบิโรซาราวัก

ทางจากเมืองซูชิงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ ๕๘ ไมล์ เมื่อ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๐๙ เวลา ๖.๓๐ น.

การประชุมชั้นสุดยอดระหว่างนายกรัฐมนตรีถนุกู อัมดุล ราหมัน ประธานาธิบดีชูการ์โบ และประธานาธิบดีมาลาปากัส ได้ถือฤกษ์ได้เริ่มขึ้นเมื่อ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๐๙ ที่ประชุมได้หารือกันอย่างกว้างขวางในระหว่างที่ผู้ประหวัดประเทศทั้งสาม และประธานาธิบดีมาลาปากัสได้เสนอให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการ ๕ ชาติ จากประเทศเอเชีย-อเมริกา ซึ่งพิจารณาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องทั้งสาม โดยแต่ละประเทศเลือกกรรมการจากบุคคลในประเทศของตน ๑ คน และร่วมกับเชื้ออีก ๑ คน ซึ่งอาจได้แก่ผู้แทน ปากีสถาน สหสาธารณรัฐคาห์รับ และไทย แต่เป็นที่น่าเสียใจว่าการประชุมครั้งนี้ต้องยุติลงกลางคันโดยประธานาธิบดีชูการ์โบได้เดินออกจากที่ประชุมขณะที่ถนุกู อัมดุล ราหมัน ได้เสนอให้อินโดนีเซียยุติการปฏิบัติอันเป็นการก่อกวนมาเดเชียทุกคนก่อนที่จะมีการจัดตั้งคณะกรรมการตามข้อเสนอของอินโดนีเซีย ซึ่งเห็นเหตุให้การประชุมครั้งนี้ต้องยุติลงหลังจากการประชุมอันเหลวแหลก ทั้ง ๒ ฝ่ายต่างกล่าวหาซึ่งกันและกันว่าเป็นคนเหตุที่ทำให้การประชุมต้องล้มเหลว

ดังนั้นคณะกรรมการฝ่ายไทยที่ทำหน้าที่ควบคุมตรวจสอบการฉ้อโกงของโจรสลัดอินโดนีเซียก็งดยุติการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งโดยปริยาย ความพยายามของไทยในครั้งนั้นช่วยเหลืออินโดนีเซียให้สามารถฟื้นคืนใจสามารถนำความตกลงกับโลกต้องล้มเหลวไปซึ่งกรณีนี้ ซึ่งไม่ว่าอย่างไรก็ตามไทยก็ไม่ได้ล้มเลิกความพยายามที่จะช่วยแก้ไขปัญหานี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ พลโท พลจัตวา ได้ใช้ความพยายามอย่างหนักในการที่จะช่วยนำผู้ทางการ เจริญผลออกมาเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๐๘ ในขณะที่ ดร.สุมันตรีโล และภักดิ์เมืองไทยก็กำลังจะไปจีนแดงก็ได้มีการเจรจากันในเรื่องนี้ ซึ่ง ดร.สุมันตรีโล ก็ได้แสดงความเต็มใจเสนอแนะให้มีการประชุมกันในระดับประชุม และเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ รัฐบาลอินโดนีเซียก็ได้แจ้งให้ฝ่ายมาเดเชียได้ทราบโดยผ่านทางกรุงเทพฯ ว่าในระหว่างเตรียมการที่อินโดนีเซียจะหยุดยั้งการกระทำใด ๆ ที่เป็นการรุกรานชั่วคราว เพื่อสร้างบรรยากาศสันติเมื่อการเจรจากัน ต่อจากนั้นรัฐมนตรีพลโท พลจัตวา ก็ได้มีโอกาสพบปะเจรจากับถนุกู อัมดุล ราหมัน ที่เมืองออสการ์ ไทรบุรี ต่อมารัฐสภามาเดเชียก็ได้แถลงว่า นายพลโท พลจัตวา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยได้เสนอที่จะจัดการให้มีการ เจริญสันติภาพกับระหว่างมาเดเชียกับอินโดนีเซีย คำแถลงนี้ได้กล่าวกันว่า รัฐมนตรีพลโท พลจัตวา ได้กล่าวว่ามีผู้หวังที่จะแก้ไขกรณีนี้

เรื่องมาเลเซีย ซึ่งถ้าเป็นเวลาในระยะเวลา ๑๖ เดือนให้ดูว่าไปด้วยสิ่งเร้าซึ่งมีบทบาท
 รัฐมนตรีตมก อับดุล ราหมัน โฉมทองที่กัวลาลัมเปอร์เมื่อ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘ ว่า เขา
 ยอมรับข้อเสนอดังกล่าว มีการ เปิดประชุมเจรจากัน และรัฐมนตรีตมก โฉมทองกล่าวถึงข้อพิมพ์
 ถึงการไกล่เกลี่ยว่า "เราไม่ได้กระทำการเป็นผู้ไกล่เกลี่ย แต่เราในฐานะมิตรที่ช่วยระงับความ
 พยายามของทางหรือบรรษัทกาศที่จะให้ทั้งสองฝ่ายได้มีการพบปะกัน ซึ่งก็เป็นเรื่องของประเทศคู่
 กรกันเอง ส่วนเรื่องการพบปะกันนั้น" ต่อมา ดร.สุบันตรีโอ รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซีย
 ได้มีบันทึกถึงรัฐมนตรีตมก อับดุล ราหมัน ว่า อินโดนีเซียไม่พร้อมที่จะเจรจากับมาเลเซีย
 ทั้งนี้ เพราะเหตุว่า ตมก อับดุล ราหมัน นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวว่าอินโดนีเซียและเวียดนาม
 ในอินโดนีเซียเสียดูกรามา มาเลเซียก่อนเจรจากัน ซึ่งเรื่องนี้กระทรวงการต่างประเทศ
 มาเลเซียแสดงว่า อินโดนีเซียไม่ได้ให้เหตุผลประการอื่นใดอีก ซึ่งดูเหมือนว่าเขาอินโด
 นีเซียไม่ปรารถนาจะเจรจาทันทีกับมาเลเซียเอง และอาจเป็นไปได้ว่า อินโดนีเซีย
 ถูกครอบงำโดยอิทธิพลของทางราชการในประเทศมีบังคัมมิให้เจรจากับมาเลเซีย

การตอบปฏิเสธโดยมาเลเซียจากของอินโดนีเซียมีคำความเป็นจริงให้แก่มาเลเซีย
 และไทยหาก รัฐมนตรีตมก โฉมทองได้ให้สัมภาษณ์แสดงความเห็นต่อผู้สื่อข่าวถึงข้อพิมพ์
 เมื่อต้นเดือนเมษายน ๒๕๐๘ ว่า "ประเทศไทยก็ได้พยายามกระทำการต่าง ๆ เพื่อให้ได้พบ
 ท้องใจระหว่างมาเลเซียกับอินโดนีเซียเห็นอยู่ในระหว่างรวมเรจว่ากันและกัน ความที่จริงให้
 ทั้งสองประเทศที่เป็นคู่พิพาทหันเหจากความเข้าใจในสภาวะการณ์ให้ยิ่งขึ้นไปอีก และ
 ประเทศในพื้น ไม่ได้อยู่ในฐานะเป็นกลาง เป็นแต่เพียงมิตรประเทศที่เพียงแต่พยายาม
 สนับสนุนและให้กำลังใจที่จะให้ทั้งสอง ประเทศนี้ได้ศึกษาสถานการณ์ให้มีความรู้ดี ให้
 ความเข้าใจ เกิดขึ้น ความสามารถของประเทศไทยที่จะช่วยในการนี้ย่อมมีจำกัด ก็นี้จำกัด
 อยู่ด้วยเหตุผลบางอย่างไทยอาจจะช่วยได้ด้วยความพอใจ"

นับว่าความพยายามของไทยตั้งแต่ต้นมา เพื่อช่วยแก้ไขกรณีพิพาทนี้จนกระทั่ง
 ถึงขั้นนี้ยังไม่บรรลุผลสำเร็จ ทั้งนี้เพราะอุปสรรคสำคัญประการหนึ่ง คือ ทางฝ่ายทาง
 ทั้งสองเข้าหาดี โดยไม่พยายามโดยอดทนประนีประนอมเข้าหากัน ทั้งนี้บางครั้งที่การเจรจาก็อาจจะ
 ตกลงก็ได้ แต่ทั้งสองล้มเหลวลง ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาต่อไป อย่างไรก็ตามนับได้
 ว่าไทยได้เข้าไปมีบทบาทสำคัญโดยเฉพาะตัวท่านรัฐมนตรี ตมก อับดุล ราหมัน แรงใจและความตั้งใจ
 ความภาคภูมิใจอย่างมาในการที่ช่วยแก้ไขกรณีพิพาทระหว่างประเทศคู่กรกันให้ดูสว่างไปด้วยดี

๓. จีนโค่งตีบ เข้ายโยบายเศรษฐกิจหน้ากับมา เอเชีย

ตามถกแถลงความหมายของประเทศไทยต่าง ๆ ที่จะให้จีนโค่งตีบและมา เอเชีย
ได้กลับมามีความสัมพันธ์ฉันมิตร กับอย่างเดิม โดยเฉพาะประเทศไทยซึ่งนับเฉพาะสำคัญอยู่มาก
ในความหมายของนี้ แต่ก็ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ เนื่องจากทั้งสองประเทศอยู่บริ
ทางกันโดยนโยบายเชิงต่อต้าน จึงได้ความมาแฉวว่าการเจรจาจะสำเร็จหลายครั้งหลายหน
แต่ในที่สุดก็ล้มเหลว ต่อมาได้เกิดเหตุการณ์ปฏิวัติขึ้นในจีนโค่งตีบ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน
ค.ศ. ๑๙๖๖ จากเหตุการณ์นี้ได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการเมืองภายใน
ของจีนโค่งตีบในเวลาต่อมา ซึ่งเป็นผลสะท้อนให้จีนโค่งตีบ เปลี่ยนแปลงนโยบายทางการ เมือง
โดยเข้กนโยบาย เศรษฐกิจหน้า กับมา เอเชีย ทำให้ความหมายของประเทศไทยที่เข้าใกล้ เปลี่ยน
คู่กรณีให้กลับสัมพันธ์กับประเทศความจำเป็นที่สุด

การแตกแยกระหว่างฝ่ายทหารกับฝ่ายคอมมิวนิสต์

แม้ประธานาธิบดีชวูเถาโงจะเป็นบุคคลสำคัญในการนำมาซึ่ง เอกภาพและอิสระภาพ
ของจีนโค่งตีบ และ เป็นผู้อยู่ในความนิยมชมชอบจากชาวอินโดจีนโดยทั่วไปก็ตาม แต่
ประธานาธิบดีชวูเถาโงได้ทำสิ่งหลายประการซึ่งโดยตรง การที่สามารถลดมูลค่าความขัดแย้ง เมืองได้
โดยอาศัยศูนย์กลางอำนาจระหว่างฝ่ายทหารและฝ่ายคอมมิวนิสต์ซึ่ง เว้นไว้ก็กันต่อกัน บุคคลอัน
หัวหน้าของฝ่ายทหารคือ พลเอกมาฮูเจียง ชาวสุมาตราซึ่ง เคยเป็นหนึ่งผู้นำการทหารคนจะ
รู้สึกเศร้าว่าความกล้าใหม่คือมาฮูเถาโงในทางที่จะมีอำนาจมากขึ้น อาจ เป็นตัวทำลายเกณฑ์ได้
จึง เปลี่ยนระบบการระดมของกรบเสียใหม่ โดยแต่งตั้งให้มาฮูเถาโง เป็นรัฐมนตรีประสาน
งานระหว่าง ๓ กองทัพ และระบบการกำหนดผู้นำการทหารก็ตั้ง ให้มาฮูเถาโงขึ้นเป็นแทน ของ
ฝ่ายคอมมิวนิสต์ในหัวหนาทหารก็ได้แก่ โดยโลกนี้ ซึ่งเป็นรอง ประธานสภาปกครองในขณะนั้น
(สภาผู้แทนซึ่ง ส่วนหนึ่ง เลือกโดยประธานาธิบดี และอีกส่วนหนึ่ง เลือกโดยประชาชน)
และ เป็นรัฐมนตรีกลาโหมในกระบวนด้วย ในค่านโยบายการเมืองด้วย ประธานาธิบดีได้
คำวินิจฉัยนโยบายอิสระแบบใหม่ที่เรียกว่าประชาธิปไตยแบบมีการนำ (Guided Democracy)
ซึ่งมีความสัมพันธ์ทั้งกับประเทศในหลายกรณีประชาธิปไตยและกับประเทศในภาคคอมมิวนิสต์ซึ่ง
ได้รับการยอมรับจากทั้งฝ่ายทหารและฝ่ายคอมมิวนิสต์ด้วย

การปฏิวัติ เมื่อกลางคืนกับวันที่ ๓๐ กันยายนกับวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๔

ในระยะหลัง ๆ นี้ ปรากฏว่า ประชาชนนิยมการโน้มน้าวการบีบบังคับจาก ฝ่ายคอมมิวนิสต์มากขึ้นและได้ดำเนินนโยบายทางการเมือง โหมเอียงไปทางฝ่ายคอมมิวนิสต์ อย่างมากทำให้ฝ่ายทหารและฝ่ายคอมมิวนิสต์แตกแยกกันยิ่งขึ้น ในที่สุดฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้ กระทำการปฏิวัติขึ้นกลางคืนกับวันที่ ๓๐ กันยายนกับวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๔ โดยอ้าง ว่าฝ่ายทหารมีแผนที่จะทำการปฏิวัติไว้ก่อนแล้วแต่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๔ ฝ่ายคอมมิวนิสต์ ได้ให้ฝ่ายทหาร เวียงจันทน์ไท่ คือ พันโท ดุรงค์ เป็นหัวหน้าก่อการปฏิวัติในครั้งนี้และที่ หัวหน้าพรรคคอมมิวนิสต์ไม่ประสงค์จะบังคับการปฏิวัติให้เป็นแต่ครั้งเดียวก็เพราะต้องการ บัดความรับผิดชอบเมื่อการปฏิวัติประสบความสำเร็จแล้ว ประเด็นเหตุการณ์ได้จากคำแถลง การของทางการจีนไคนี้ เข็ม เลงว่า การปฏิวัติของฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้ประสบความสำเร็จแล้ว เพราะฝ่ายทหารสามารถควบคุมสถานการณ์ในประเทศไว้ได้ ฉะนั้น ผลของการปฏิวัติของ ฝ่ายคอมมิวนิสต์ในครั้งนี้ก็เป็นผลดีต่อฝ่ายทหาร เพราะทำให้ศูนย์กลางอำนาจ เอม เวียงมา ทางฝ่ายทหารและจิตใจของฝ่ายคอมมิวนิสต์ของสกลนคร และดีต่อการปฏิวัติทั้งที่คือ ประชาชนนิยมการโน้มน้าวการบีบบังคับไม่มาก เพราะไม่สามารถใช้ศูนย์กลางอำนาจ เป็นเครื่องมือของตนเองได้อย่างภาคภูมิใจต่อไป หลังจากพยายามดำเนินนโยบาย ตามคำเรียกร้องของฝ่ายทหารด้วย ซึ่งทำให้จีนไคนี้ เข็ม เลงความไม่พอใจกับฝ่ายคอมมิวนิสต์ และประเทศฝ่ายคอมมิวนิสต์ลงไป

นับตั้งแต่ประชาชนนิยมการโน้มน้าวการบริหารประเทศตามระบอบ "ประชาธิปไตย ที่มีผู้นำ" (Guided Democracy) ได้ดำเนินนโยบายต่างประเทศไม่ในคำม คบคำกับประเทศคอมมิวนิสต์ ต่อมาในระยะหลังนี้ก็เอนเอียงไปทางคอมมิวนิสต์มากขึ้น โหมเอียงเพราะมีการกระชับสัมพันธภาพกับจีนคอมมิวนิสต์เพิ่มขึ้น รวมทั้ง เวียงจันทน์ เอม เวียง และกัมพูชา มีการโจมตีสหรัฐฯ อังกฤษและมาเลเซีย เมื่อลดตัวออกจากสหประชาชาติแล้วก็นิ่งใจถึงอังกฤษ สหรัฐฯ ยิ่งขึ้น นับเป็นสิ่งแตกต่างการโน้

มีความมุ่งหมายจะถอดทิ้งแถบถักชะวักทิ้ง **—ปบของย่าง—ฮานอบ—พเนปญ—จากกรทก** :
 ขึ้นด้วยเจดจางงที่จะ เป็นผู้นำในภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใตทั้งหมด และผู้ที่ถือความ
 ความรักใหญ่โตสูงของเขาที่คิด สหรัฐฯ และอังกฤษ ส่วนเจ็ดของทวีปเอเชียเองถึงคาด
 หมายไว้ว่า ในฐานะที่อินโดจีนเป็นประเทศใหญ่ประเทศหนึ่งไมเอเซียตะวันออกเฉียง
 ใต้ มีคนเมืองถึง ๑๐๘ ล้านคน กลุ่มเป็นเครื่องกำกับสนุนให้คนทั้งโลกนั้นได้ในเวลา
 บริ เวลนี้ ฉะนั้น จีนกวางนิวกนิสต์จำเป็นจะถ่วงกำกับสนุนกวมนิวกนิสต์อินโดจีนเสียก่อนไปอีก
 จนกว่าจะเอาชนะฝ่ายขวาได้

เชื่อกันว่าการปฏิวัติของอินโดจีนอยู่ในอินโดนีเซียเมื่อ ๓๐ กันยายน ถึง ๑
 ตุลาคม ๒๕๐๘ ได้รับความร่วมมือจากพรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซีย ทั้งจีนกวมนิวกนิสต์
 มีส่วนรู้เห็นและให้การสนับสนุนในทางอาวุธยุทโธปกรณ์ และประธานาธิบดีซูการ์โนอาจจะ
 มีส่วนวางรูโงแผนการนี้ด้วย จากการหลบตัวอยู่เงิบ ๆ รอดูเหตุการณ์จับเมื่อปรากฏ
 ว่า ฝ่ายทหารปราบปรามฝ่ายปฏิวัติและกวมนิวกนิสต์ลงได้จึงแสดงแก่และป้องกันคอมมิวนิสต์
 มีกระแสข่าวว่า ในตอนเช้าของวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๐๘ หลังจากที่ซูการ์โนกล่าวคำ
 ปราศรัยในงานเลี้ยงแห่งหนึ่งแล้ว ซูการ์โนได้รับทราบว่าจะมีเหตุการณ์เกิดขึ้นจึงไม่ได้
 กลับไปพักที่ท่าเรือมิฮิสตานาเนถารา

เป็นที่ทราบกันว่า กลุ่มนายพลฝ่ายขวาซึ่งมีนายพลสาธุ เกียณ และนายพล
 บานีรวมอยู่ด้วย เป็นปฏิปักษ์กับฝ่ายคอมมิวนิสต์ และมีความไม่พอใจในหัวประธานาธิบดี
 ซูการ์โนอยู่ ข้ออ้างในการปฏิวัติของอินโดจีนที่ว่า กลุ่มนายพลฝ่ายขวาคือ
 ประหารในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๘ ถือเป็นวันกองทัพ โดยมีการนำเชลยสงคราม
 สืบราชการลับของสหรัฐฯ (CIA) นำจะมีบุคคลความจริง และประธานาธิบดีซูการ์โนเอง
 ก็คงทราบแล้ว จึงต้องการกำจัดนายพลกลุ่มนี้เสียเพื่อจะได้แต่งตั้งนายพลที่จงรักภักดี
 ต่อตนที่สมควรครองตำแหน่งแทน

อย่างไรก็ตาม ประธานาธิบดีซูการ์โนก็ยังต้องใช้นโยบายอย่างลำบาก

ระหว่างกองทัพกับคอมมิวนิสต์ไว้ เรานี้ ตามหลักการนาชาคอมคือไป เพื่อรักษาอำนาจของตนไว้ไม่ยอมให้ฝ่ายใดมีกำลัง เข้มแข็งกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง เพราะจะเป็นภัยต่อตำแหน่งและอำนาจของตนเอง

ในระยะนี้เองกองทัพก ก็มีโอกาสดำเนินการกวาดล้างฝ่ายคอมมิวนิสต์คือไป โดยมีกลุ่มที่ต่อต้านคอมมิวนิสต์ เช่น ฝ่ายศาสนา ฝ่ายขวา ที่ต่อต้านคอมมิวนิสต์ เช่น PNI สนับสนุนอยู่ แต่คงกระทำไปไม่ได้เต็มที่ เพราะประธานาธิบดีซูการ์โนพยายามป้องกันพรรคคอมมิวนิสต์ไว้ไม่ให้สลายตัวไป คงจะเห็นได้ว่า มีข่าวว่าประธานาธิบดีซูการ์โนจะให้ตั้งพรรคคอมมิวนิสต์อื่นใดนี้ เข็มขึ้นใหม่แทนพรรค PKI และมีข้อข่าวดีกว่าในกองทัพเองก็มีพวกคอมมิวนิสต์อยู่ด้วย โดยเฉพาะหน่วยต่าง ๆ ของกองทัพตามเกาะต่าง ๆ ที่ควบคุมไม่ได้เต็มที่ บางหน่วยเป็นพวกคอมมิวนิสต์โดยสิ้นเชิง เพราะพวกนี้ประกอบด้วยอดีตกองโจรและกลุ่มย่อยของคอมมิวนิสต์ ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อต่อสู้เอาเอกราชร่วมกับกับกองทัพแห่งชาติในสมัยก่อน และหน่วยเหล่านี้ได้มารวมอยู่ในกองทัพแห่งชาติ เมื่อได้เอกราชแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า กองทัพกมิได้เป็นหน่วยรวมหรือรวมกันมิได้ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกำลังในการปราบปรามคอมมิวนิสต์จึงยอมไม่เข้มแข็งพอ

อีกประการหนึ่ง เนื่องจากภาวะเสื่อมโทรมในทางเศรษฐกิจและเงินเคียนทหารไม่เพียงพอ การจ่ายเงินเดือนก็ไม่สม่ำเสมอ จึงช่วยให้คอมมิวนิสต์แผ่อิทธิพลเข้าไปในหมู่ทหารชั้นผู้น้อยในกองทัพได้อย่างกว้างขวาง

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาที่ฝ่ายคอมมิวนิสต์ประสบความสำเร็จล้มเหลวในการปฏิวัติ เพราะทหารสามารถควบคุมสถานการณ์ในประเทศไว้ได้ ฉะนั้น ผลของการปฏิวัติของฝ่ายคอมมิวนิสต์ในครั้งนี้กลับเป็นผลคือฝ่ายทหาร เพราะทำให้ดูสับอำนาจเขมเจียงมาทางฝ่ายทหารและอิทธิพลของฝ่ายคอมมิวนิสต์ลดลง ผลอีกประการหนึ่งก็คือ ประธานาธิบดีซูการ์โนเองมีอำนาจน้อยลงไปมาก เพราะไม่สามารถให้ดูสับแห่งอำนาจ เป็นเกร็ดเรื่องเมื่อสนับสนุนตนเองได้อย่างแก่ถนัดอีกต่อไป

ทั้งต้องพยายามดำเนินนโยบายตามคำเรียกร้องของฝ่ายทหารด้วย ซึ่งทำให้
จีนโค่นเสียดลายุคความใกล้ชิดกับจีนคอมมิวนิสต์ และประเทศฝ่ายคอมมิวนิสต์
ลงไป

การสูญเสียอำนาจในทางการ เมืองของซูการ์โน

การปฏิวัติ เมื่อกลางดึกคืนวันที่ ๑๐ กันยายน คอกับวันที่ ๑ ตุลาคม
๒๕๐๔ นั้น กล่าวได้ว่าเป็นการผ่าตัดครั้งแรกปลิดเอาพิษร้ายคอมมิวนิสต์ออกไป
จากร่างคนไขอินโดนีเซีย พิษร้ายที่เวลานั้น คือ พิษของจีนแดงและพรรคคอมมิว
นิสต์บริวารจีนแดง ซึ่งมีอำนาจวาสนายิ่งใหญ่กดหัวประชาชนพลเมืองให้กระดิก
ตัวไม่ได้ตามวิสัยของเผด็จการทรราชย์ การที่ประชาชนพลเมือง และกองทัพ
ลุกฮือขึ้นจัดการกับคอมมิวนิสต์นิยมจีนแดงภายหลังที่คอมมิวนิสต์ทำการปฏิวัติไม่สำเร็จ
นั้น เป็นเพราะประชาชนพลเมืองและกองทัพยกเล็งเห็นว่า คนกำลังจะสูญเสียเสรี
ภาพ ความเป็นปฏิปักษ์ต่อประชาชนพลเมืองและกองทัพยกแสดงต่อประธานาธิบดี
ซูการ์โน หลังจากนั้นเนื่องจากความเจ็บแค้นที่รัฐบาลอินโดนีเซียพวกคอมมิวนิสต์นิยมจีนแดง
ได้นำเอาและยังพยายามที่จะนำเอาอำนาจของจีนแดง เข้ามามากหัวประชาชนพลเมืองโดยไม่
สิ้นสุด การที่พลเมืองต้องซื้อข้าวราคาสิบละ ๒,๐๐๐ รูเปียนั้น อาจเป็นสิ่งที่บังพอนได้
ถ้าไม่ถูกกดขี่บีบบังคับหรือยังมีเสรีภาพอยู่ รัฐบาลซูการ์โนได้แก่ ดร.สุบันคริโอะและพรรคพวก
ทำตัวให้ประชาชนพลเมือง เห็นชัดว่าเป็นรัฐบาลที่ไร้อำนาจและพยายามจะไขว่คว้าไปตามวิสัย
ของรัฐบาลคอมมิวนิสต์ ซึ่งมีนโยบายควบคุมกดขี่พลเมือง การที่นักศึกษาและประชาชน
พลเมืองเห็นชอบเรียกร้องให้กำจัด ดร.สุบันคริโอะ ก็เนื่องด้วยเหตุดังกล่าวนี้นี้ และการ
เห็นชอบนั้นเป็นเหตุให้ระดมของอินโดนีเซียก้าวมาสู่อีกหัวเดียวหนึ่ง คือการที่กอง
ทัพยกยึดอำนาจ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๐๕ หรือเปรียบประดุจการผ่าตัดครั้งที่สองกำจัด

๑๒
พิจารณา จีนแดงที่ยังหลงเหลืออยู่ ในเขตต่อไป

ตามหลักฐานมีรายงานว่า เมื่อเกิดการปฏิวัติครั้งใหญ่กลางศกถึงวันที่ ๓๐ กันยายน
ตลอดวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๒ จีนแดงเป็นเหตุให้พรรคคอมมิวนิสต์จีน เป็นกำลังสำคัญของประชา
ชาติผู้ปฏิวัติในกองพินาศโซเวียต จีนแดงได้ถอนกำลังไปตั้งหลักวางแบบด้วยเหตุเพื่อมกคชูปายที่จะ
ให้ประชาชนชาติผู้ปฏิวัติในแต่ละ ค.ร. สุโขทัยหรือโดยรอบฐานที่ตั้งอื่น ตลอดเวลา ๕ เดือนหลังจาก
เกิดปฏิวัติเมื่อกลางศกถึงวันที่ ๓๐ กันยายนตลอดวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๒ จีนแดงได้วางแบบ
ร่วมกับ ค.ร. สุโขทัยหรือขยายมาปลูกเสถณภพหาวนในอันใดนี้เรื่อยจนไปทั่ว ๆ ไปเห็นว่าการ
ปฏิวัติใหญ่ที่เกิดขึ้นคือ การประหารราชย์ประชาชนชาติผู้ปฏิวัติโดยคณะพรรคพวก การเดินขบวน
ของประชาชนนครเมือง ทำลายสถานทูต และสถานกงสุลของจีนแดงในอันใดนี้เมื่อที่กล่าวแต่
เป็นการกระทำของฝูงชนส่วนมากของนักการเมืองและนายทหารที่ทรยศต่อประเทศ รับสิ้นบอ
ของหน่วยสืบราชการลับอเมริกันและฝ่ายจักรวรรดิคอมมิวนิสต์ พวกพวกนี้เห็นงานอันต่าง
นักระเทศทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าในระยะนี้จีนแดงได้ขยายมาถวว่า การที่สถานทูตและสถาน
กงสุลของกบฏกบฏกระทำร้ายไม่หยุดหย่อนเป็นการกระทำของพวกปฏิวัติฝ่ายขวามิใช่เป็น
การกระทำของรัฐบาลจีนประชาชนชาติผู้ปฏิวัติในเป็นปร. มุข และประชาชนนครเมืองส่วน
ใหญ่ในเวลาเดียวกันจีนแดงก็ได้เดินตามดูนี้ด้วยนายทหารในกองกำลังอากาศให้ เป็นกำลังต่อต้าน
กองทัพอากาศและร่วมมือกับประชาชนชาติผู้ปฏิวัติในเป็นปร. มุข และประชาชนนครเมืองส่วน
ใหญ่ในเวลาเดียวกันนายพลนายพลเตียนและพรรคพวกจีนแดงนำการนำเรือไปไกลครั้งหนึ่งกล่าว
คือยี่สิบปีประชาชนชาติผู้ปฏิวัติในกำลังนายพลนายพลเตียนเป็นผลสำเร็จ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคมปี
๒๕๐๘ โดยนายพลนายพลเตียนนำจากตำแหน่งเสนาธิการทหาร หลังจากนั้นจีนแดงก็คิดว่า
โอกาสที่จะกลับมามีอำนาจโดยโซเวียตประชาชนชาติผู้ปฏิวัติในและ ค.ร. สุโขทัยหรือเป็นเครื่องมือได้
เกิดขึ้นอีกแล้วในระยะนั้น ค.ร. สุโขทัยหรือมีคำสั่งให้ขยายมาไว้ที่ภาคอีสานทางตอนใต้ที่เขีย
ประจำปากกิ่ง เริ่มงานปฏิวัติฐานผูกสัมพันธ์กับจีนแดงต่อไป หลังจากนี้จีนแดงประชาชนชาติ
ผู้ปฏิวัติได้เริ่มกล่าวถึงการร่วมมือกับจีนแดงหรือที่เรียกว่ากบฏ อักษะปากกิ่ง-ป๋องบาง-ฮานฮ

๑๒
สยามรัฐ ๒๒ ธันวาคม ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๔๑, อาทิตย์ที่ ๑ เมษายน ๒๕๐๘

—สามเปง—จำการทำ . การกระทำของจีนแดงและฝ่ายนิยมจีนแดงในอินโดนีเซียที่ก่อความไม่
 ใฝ่ตามวิถีบทของผู้บริหารประเทศคอมมิวนิสต์ซึ่งไม่เคยเข้าใจเลยว่า ถ้าพวกพวักหักหลังจริงของ
 ประชาชนเป็นอย่างไร ผลแห่งการกระทำดังกล่าวนั้นเป็นสาเหตุให้การศึกษา ประชาชนอินโดนีเซีย
 รวมกำลังกันเป็นสมทบต่อต้านประธานาธิบดีซูการ์โนและจีนแดง เรียกร้องให้จัดการกับ ดร.สุมัน
 ตริโอบอย่างรุนแรงถึงขนาดไล่เขาตัวไปแถวนอก เมื่อวัน
 ๑๑ มีนาคม ๒๕๐๘ ประธานาธิบดีซูการ์โนจึงได้ถอดตัวตัวเองจนหนีไปว่า การเคลื่อนไหวของ
 นักศึกษา เป็นการกระทำของฝูงชนส่วนน้อยที่ร่วมมือกับตะวันตกเพื่ออำนาจอ้างของประชาชนที่แท้จริง
 ก็ยัง เมื่อคุณจะสามารถดูรายละเอียดของตัวจริงต้องไปขอไว้ ประชาชนเห็นชอบยอมรับ
 กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ และเตรียมที่จะเปิดทางให้นักศึกษาแหกเข้า
 ในสภาเพื่อชมประธานาธิบดี เมื่อถึงจุดนี้ให้ประธานาธิบดีซูการ์โนเห็นถึงความสำคัญซึ่งลงนาม
 เมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวมีขึ้นที่วอชิงตัน ดี.ซี. (ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากฝ่ายรัฐ มาดริส เป็นผู้นำ การทหาร
 บทแสดงความคิดเห็นที่ถูกต้องถึงตายการวางตนออกห่างถึงกันวันที่ ๓๐ กันยายนถึงกับวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘
 และเป็นที่ทราบกันทั่ว ๆ ไปว่านายพลสุฮาร์โตแทนที่คอมมิวนิสต์) ได้ให้อาณัติให้ผู้นำผู้สูง
 จัดการกับประธานาธิบดีซูการ์โนและพรรคพวก และที่เกิขึ้นก็คือประธานาธิบดีซูการ์โนเสียชีวิตทาง
 การเมือง ส่วน ดร.สุมันตริโอบ และพรรคพวกก็ถูกส่งเข้าคุกในคุกทหารร่วมกับนักโทษกองโจร
 ความรู้สึก ตักรูเถาของประธานาธิบดีซูการ์โน และ ดร.สุมันตริโอบ

การ เมืองภายในประเทศของอินโดนีเซียมีการ เปลี่ยนแปลงที่สำคัญครั้งหนึ่งซึ่ง
 จากที่ฝ่ายทหารซึ่งมี พล.อ.สุฮาร์โต เป็นผู้นำได้มีมติให้ประธานาธิบดีซูการ์โนยอมอำนาจอ้าง
 การบริหารประเทศให้กับ พล.อ.สุฮาร์โต เมื่อ ๑๑ มีนาคม ๒๕๐๘ กล่าวคือ อำนาจในการบริหาร
 ส่วนใหญ่ตกอยู่ในมือของ พล.อ.สุฮาร์โต และผู้ร่วมงานฝ่ายเผด็จการซึ่งมีสุลต่านฮาแม็งกู บูไวโอบ
 และนายอามัน มาสิด เป็นบุคคลสำคัญ ส่วนประธานาธิบดีซูการ์โนยังคงดำรงตำแหน่งประมุขของ
 ประเทศ แต่เพียงในนาม ฉะนั้นก็คือประธานาธิบดีซูการ์โนจึงไม่กล้าจะลงนามขอย้ายมาที่ระ
 ฐาณะและถึงอำนาจทางการเมืองของตนแล้ว จึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการบริหารประเทศ
 ของ พล.อ. สุฮาร์โต และกองทัพมาช้านาน ไรด้วยการ เมืองระหว่างประเทศอินโดนีเซียได้ตกลง
 ยุติการประจัญหน้ากันมาเรื่อยๆ อย่างเห็นทางการ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๐๘ หลังจากที่
 อินโดนีเซียได้หันไปยึดมั่นในความสัมพันธ์กับประเทศฝ่ายตะวันตกอย่างวิบวาม และได้ขอกลับเข้า
 เป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติใหม่ เมื่อ ๑๘ กันยายน ๒๕๐๘

^{๑๕} Ibid., หน้า ๑๑, ๑๖, ๓๑, ๓๒.

ในคาน เศรษฐกิจอินโดนีเซียก็ได้ดำเนินการติดต่อเพื่อขอรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศเพื่อช่วยแกภาวะ เศรษฐกิจอันทรุดโทรมของอินโดนีเซีย

การ เลิก เมฆมืดหน้ากับมาเลเซีย

สา เหตุสำคัญที่ทำให้รัฐบาลชุดใหม่ของอินโดนีเซียหันมาพิจารณาถึง ยุติการ เมฆมืดหน้ากับ มาเลเซีย ก็คือ

- ๑. ฐานะ เศรษฐกิจอันเสื่อมโทรมของอินโดนีเซีย เป็นปัญหา เฉพาะหน้าที่รัฐบาลชุดใหม่มีภาระ อยู่เต็มมือที่จะดูแลแก้ไขอย่างรีบด่วน และฐานะทาง เศรษฐกิจ เชนนี้ไม่อำนวยให้รัฐบาลนำเงินไปไกลในทางอื่น ๆ ได้ แมแต่ในการ เมฆมืดหน้า
- ๒. การ เลิกนโยบาย เมฆมืดหน้าไม่เฉพาะแต่จะ เป็นการ พัก เงินที่คง ไหวจวบ เพื่อการ นี้ถึง รอบละ ๓๐ ของงบประมาณทั้งหมดแล้ว ยัง เป็นการ ยืนยันให้ประเทศฝ่ายตะวันตกได้ เห็นอย่าง ชัดแจ้ง ควบ ภา อินโดนีเซียได้ เปลี่ยนแปลงนโยบายทางการ เมืองและ เศรษฐกิจอย่างแท้จริง ทั้งนี้ เพื่อหวังที่จะ ได้รับความช่วยเหลือจากประเทศฝ่ายตะวันตก

๓. พรรค PKI พวกอำนาจไม่สามารถ ทัพให้รัฐบาลดำเนินนโยบาย เมฆมืดหน้าต่อไป ภายหลังจากที่อินโดนีเซียยุติการ เมฆมืดหน้ากับมาเลเซียเพราะ เหตุผลถึงกลาวแล้ว ได้มีการ ทยประ หารที่กรุงเทพฯ เมื่อ ๓๐ เมษายน - ๓ พฤษภาคม ๒๕๐๕ ระหว่างนายอาดัม มาลิก รัฐมนตรีต่างประเทศ อินโดนีเซีย นายรามอส รัฐมนตรีต่างประเทศฟิลิปปินส์ และนายฉนัค กอมันตร์ รัฐมนตรีต่างประเทศไทย เพื่อหาช่องทางในการ เจรจาปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซีย ต่อมา นายรามอส รัฐมนตรีต่างประเทศฟิลิปปินส์ได้พบกับคุณ อัมดุล ราซัค รองนายกรัฐมนตรีมาเลเซียที่กัวลาลัมเปอร์ เพื่อ เชิญให้เขาร่วมในการ เจรจาปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซีย ซึ่งจะจัดขึ้นที่กรุงเทพฯ และคุณ อัมดุล ราซัค ได้ตอบรับเขาร่วมเจรจาดวย

การ เจรจาสันติภาพอินโดนีเซีย-มาเลเซีย ที่กรุงเทพฯ

ระหว่าง ๒๕ พฤษภาคมถึง ๑ มิถุนายน ๒๕๐๕ นายอาดัม มาลิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การต่างประเทศอินโดนีเซียกับคุณ อัมดุล ราซัค รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกูด้าใหม่และ รักษาการในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการต่างประเทศ ประเทศมาเลเซีย พรรณด้วยผู้แทนของ ทั้ง ๒ ฝ่าย ได้รวมประชุมกันที่กรุงเทพฯ เพื่อพิจารณาปัญหาสันติภาพระหว่างสองประเทศ ผลของการ เจรจากรั้งนี้ทำให้ปัญหาการ เมฆมืดหน้า ซึ่งยืดเยื้อมา กว่า ๓ ปี สิ้นสุดลงโดยปริยาย อินโดนีเซียและ มาเลเซียจะรื้อฟื้นสัมพันธภาพขึ้นปกติระหว่างกันต่อไป หลังจากทีรัฐบาลทั้งสองประเทศได้ลงนาม รับรองข้อตกลงกันอย่างเป็นทางการ และในวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๐๕ ภายหลังจากการประชุมทั้ง ๒ ฝ่าย ได้ร่วมกันออกแถลงการณ์ (Press Statement) ^{๑๔} เกี่ยวกับการ ประชุมครั้งนี้สาระสำคัญว่า

- ทั้งสองฝ่ายได้หาทางตกลงแก้ไขความขัดแย้งที่เกยมีต่อกัน
- ยึดถือข้อตกลง ๓ กรุมนะบิลาเป็นหลักในการ เจรจาสันติภาพ

^{๑๔} คูภาคผนวก
^{๑๕} คูภาคผนวก

- จะได้มีการประชุมระหว่าง ๒ ฝ่ายต่อไป

- ขอขอบคุณ นายกรัฐมนตรี จอมพลถนอม กิตติขจร

สมัคร คณมนตรี ที่เชื้อเชิญให้ถวายสัตวถรณ์ในการเจรจาครั้งนี้ ณ กรุงเพทฯ

การเจรจาสันติภาพที่กรุงเพทฯ ระหว่างวันที่ ๒๘ พฤษภาคมถึง ๑ มิถุนายน ๒๕๐๘ นั้น ทั้งสองฝ่ายได้เลือกเอากรุงเพทฯ เป็นสถานที่เจรจาทันทีทางบกของ ๒ ชาติต่าง ๆ ที่เคยมีต่อกัน โดยเหตุที่อินโดนีเซียได้เกิดการ เปลี่ยนแปลงทางการเมืองภายในอย่างใหญ่หลวง กล่าวคือ ใคนอำนาจทางการเมืองของซูการ์โนลงได้ ครอบคลุมทั้งการกวาดล้างคอมมิวนิสต์ภายในโดยสิ้นเชิง เป็นผลให้รัฐบาล เป็นอิสระจากขบวนการนิสิตสามารถทำเป็นนโยบายได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องรับคำบัญชาจากจีนแดง ดังเช่นในสมัยซูการ์โนเรื่องอำนาจประกอบด้วยเหตุผลความชอบทางการเมือง เศรษฐกิจทำให้อินโดนีเซียภายใต้รัฐบาลสุการ์โน ซึ่ง ดร.อ. สุฮาร์โต เป็นผู้ทำ ได้เปลี่ยนนโยบายทางการเมืองโดยเฉาะตัดสัมพันธ์ยุติการ **เผชิญหน้า** กับมาเกเซเซีย และได้ตัดการเจรจากับฝ่ายมาเกเซเซียโดยมีรัฐบาลสมัคร คณมนตรี เป็นผู้ดำเนินการจัดให้ทั้งสองฝ่ายได้ ประชุมเจรจากัน ณ กรุงเพทฯ โดยเหตุที่อินโดนีเซียได้เปลี่ยนท่าทีต่อมาเกเซเซีย โดยตัวใจยุติการ **เผชิญหน้า** กับมาเกเซเซีย จึงทำให้บรรยากาศในการเจรจาสันติภาพแจ่มใส

ผลการเจรจาสันติภาพของทั้งสองฝ่ายได้ประสบความสำเร็จอย่างน่าชื่นชม ทั้งสองฝ่ายตกลงกันได้ซึ่งยุติการ ระดมกองกำลังการ **เผชิญหน้า** ระหว่างกัน ส่วนสัมพันธ์ทาง การทูตตามปกตินั้นจะดำเนินไปภายหลังจากที่รัฐบาลทั้ง ๒ ฝ่ายให้ความเห็นชอบในความตกลง ซึ่งได้เจรจากันที่กรุงเพทฯ นี้เรียบร้อยแล้ว

จากการประชุมกันในการเจรจาสันติภาพครั้งนี้ระหว่างนายอาลีอิด, ตูบราฮัล และนายอาลี คณมนตรี ได้มีการริเริ่มจะจัดตั้งสหภาพแห่งชาติอินโดนีเซียเพื่อ รวบรวมกันระหว่างประเทศเหล่านี้ แต่ชื่อนั้นยังไม่ได้ตกลงกันว่าจะเอาอย่างไร แต่จะ ปรึกษาหารือกันใหม่ภายหลังจากที่ทั้งประเทศทั้งหมด คือ อินโดนีเซีย โดย มาเกเซเซีย ไรตังใจ แล้ว ก็จะเข้าร่วมในสมาคมนี้

นายอาลี มาฮิด รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซียให้สัมภาษณ์ถึงสื่อมวลชนที่ สยามนิวยอร์ก เมืองคอนเดินทางกลับจากการทำ เมื่อ ๒ มิถุนายน ๒๕๐๘ เวลา ๑๘.๕๕ น.

นายอับดุล กอหมัตร์ รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซียและผู้นำ
 สี่สาวต่างประเทศที่กระทรวงการต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๐๘ เวลา
 ๑๐.๐๐ น. ว่า "อินโดนีเซียยินยอม เชื้อสามารถตกลงระงับข้อพิพาทกันได้ ซึ่งไทยเรา
 รู้สึกยินดีที่เขาทำสำเร็จ เพราะทั้งสองประเทศนี้เป็นมิตรของไทย และในโอกาสที่อินโด
 นีเซียยินยอม เชื้อกลับที่อินโดนีเซีย เราก็ยินดี เพราะจะทำให้เสถียรภาพในภูมิภาคนี้
 มั่นคงและการที่ประเทศทั้งสองเลือกมาเจรจาในไทยนับว่าเป็นการให้เกียรติแก่ประเทศ
 ไทยและคนไทยอีกด้วย" รัฐมนตรีตบเท้า โด่กล่าวต่อไปอีกว่า "ทั้งนายอากัม มาฮิด และ
 อับดุล ราซัค โด่ขอให้พยานหลักฐานที่ปรากฏในกายเนื้อเนื้อ และควรกลับมามี
 อนุสัญญาที่ประเทศไทยให้เขาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการช่วยเหลือความสะดวกของไทยโดยทำให้
 ประเทศทั้งสองสามารถเจรจาตกลงกันได้ผล ขอให้ประเทศทั้งสองไปเจรจา"

ความสำเร็จในการเจรจาตกลงสันติภาพของคู่กรณีทั้งสองนี้ถือว่า รัฐมนตรี
 กอหมัตร์ เป็นผู้หนึ่งที่ทำให้เกิดความสำเร็จ ทั้งนี้เพราะว่ารัฐมนตรีอับดุล กอหมัตร์ ได้
 พยายามไกล่เกลี่ยคู่กรณีมาทั้ง ๒ ให้กลับคืนมาตั้งแต่นั้นจนประสบความสำเร็จในที่สุดถึง
 กล่าวมาเป็นลำดับ แต่ในขณะเดียวกันว่ารัฐมนตรีอับดุล กอหมัตร์ เองก็ได้กล่าวถึงความ
 สำเร็จในการเจรจาสันติภาพระหว่างอินโดนีเซีย และมาเลเซียที่กรุงเนอฮา ในคราวให้
 สันนิบาตทั้งสี่อินชและผู้นำสี่สาวต่างประเทศ ที่กระทรวงการต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๒
 มิถุนายน ๒๕๐๘ ว่า จุดสำคัญที่ทำให้การเจรจาสันติภาพสำเร็จได้เช่นนี้ เพราะอินโดนีเซีย
 โด่สละอิทธิพลคอมมิวนิสต์ซึ่งได้ จึงสามารถตกลงปัญหาพิพาทกับมาเลเซียได้

ต่อมาเมื่อ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๐๘ นายอากัม มาฮิด และอับดุล ราซัค โด่
 ลงนามในข้อตกลงสันติภาพ อย่างเห็นแก่การที่กรุงจาการ์ตา (Agreement to

Normalise Relations between The Republic of Indonesia and Malaysia)
 สารสำคัญของข้อตกลงมีดังนี้.—

— มาเลเซียยินยอมให้ประชาชนในซาราวักและซาบฮันมีสิทธิความตกลงใจ
 ว่าจะเข้าร่วมอยู่ในสหพันธ์มาเลเซียต่อไปหรือไม่โดยให้มีการขอเสียงเห็นชอบถึงทั่วไป
 ตามเสรีและเห็นประชาธิปไตย

— มาเลเซีย และอินโดนีเซียตกลงที่จะเป็นผู้มีอำนาจกลางการทูตระหว่างกัน
 อย่างรีบด่วน และจะแลกเปลี่ยนผู้แทนทางการทูตกันโดยเร็วที่สุด

— ทั้งสองประเทศจะยุติการกระทำอันเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน

— ความตกลงที่เข้มแข็งกับตั้งแต่วันตั้งนาม

ภายหลังการลงนามในเขตกลงที่ทำการตามหัว ศูนย์อุตสาหกรรม รองนายก รัฐมนตรีฯ เขา เขียวแดงบ้านเข็ญอีกครึ่งหนึ่งว่า ความตกลงที่ลงนามกัน ณ กรุงจาการ์ตาขึ้น เห็นความตกลงฉบับเดียวกับที่ไคโรกระทำไว้ ณ กรุงเตหะราน โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ทั้งสิ้นเพราะหาอันมีสัญญาในคราวอ้าง ส่วนการแลกเปลี่ยนผู้แทนทางการทูตเป็นเรื่องที่ทั้งสองฝ่ายจะต้องตกลงกันต่อไป

การที่ได้รับความสัมพันธ์ระหว่างมาเลเซียกับอินโดนีเซียกำลังดำเนินรุดหน้าต่อไปเพื่อให้มาเลเซียและอินโดนีเซียร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดที่สุด ทั้งสองฝ่ายต่างส่งคณะผู้แทนไปร่วมเจรจาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เช่นซึ่งกันและกันในเรื่องต่าง ๆ เช่นในด้าน การป้องกัน การค้า วัฒนธรรม และการคมนาคม นอกจากความตกลงของทั้งสองฝ่ายใน ขัณฑ์นี้ปรากฏว่า ไร้มิมีการตกลงกันในหลักการเพื่อรวมปราบปรามคอมมิวนิสต์ตามลายแผน บัตรเข็ญ ส่วนในด้านวัฒนธรรมมาเลเซียและอินโดนีเซียตกลงจะปรับปรุงใบคำสะกด อย่างเดียวกันในภาษาเขียนเพื่อให้ภาษาของทั้งสองประเทศนี้สอดคล้องกัน นอกจากนี้ ยังให้มีการแลกเปลี่ยนการเขียนเขียนระหว่างองค์การเยาวชน องค์การวัฒนธรรม และ กีฬา ระหว่างกันด้วย

บทสรุป

จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซียในช่วงระยะ ๒๕๐๒ - ๒๕๐๘ ใ้พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศที่เคมีอยู่กันอย่างดีและกับเปลี่ยนแปลงมามีความตึงเครียดในความสัมพันธ์ที่ถกกันในช่วงระยะ ๓ ปีกว่าดังที่กล่าวมา จนในท้ายที่สุดก็กลับไม่มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันอีกนั้น สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความสัมพันธ์ คือ นโยบายของสองประเทศนี้ กล่าวคือ คราวใดที่นโยบายสอดคล้องกับความสัมพันธ์ ก็เป็นไปด้วยดี เมื่อใดที่ขัดกันนโยบายความสัมพันธ์ระหว่างประเทศก็ตึงเครียด ตัวอย่าง เช่นก่อนการสถาปนามาเลเซียสัมพันธ์ภาพระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซียก็ดำเนินมาราวรื่นเพราะนโยบายสอดคล้องกัน คราวเมื่อคนกู อับดุล ราหมัน ได้สถาปนามาเลเซียขึ้น ก็ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศเลวลงจนกระทั่งถึงตัดสัมพันธ์และดำเนินนโยบายเผชิญหน้าต่อกัน ทั้งนี้เป็นเพราะชุกการโนเห็นวาทนกู อับดุล ราหมัน วางนโยบายขัดกับอินโดนีเซีย ฉะนั้น นโยบายเป็นเครื่องกำหนดสภาพความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศที่ได้เกิดขึ้นนั้น เพราะนโยบายเป็นสาเหตุที่สำคัญ

ในบทนำได้กล่าวมาแล้วว่า ที่มาของนโยบายแต่ละชาติมีพื้นฐานมาจากอุดมการณ์ผลประโยชน์และความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ นโยบายใดถูกใช้ เป็นเครื่องมือรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ ฉะนั้น ผลประโยชน์จึงเป็นที่มาของนโยบายที่สำคัญที่สุด นโยบายแห่งชาติจะวางไว้อย่างไรนั้นสุดแต่กลุ่มผู้สร้างนโยบายจะตีความว่าจะไร เป็นผลประโยชน์สำคัญของชาติที่จะรักษาไว้ นโยบายของประเทศจึงมักสะท้อนให้เห็นความถึของผู้นำ ชุกการโนกล่าวว่า "คนเอเชียบ่งกันอย่างเดียวไม่ได้ต้องมีศักดิ์ศรีด้วย" ชุกการโนมองผลประโยชน์ของประเทศในแง่ความหวังของประเทศ จึงมองผลประโยชน์ในทางการ เมืองสำคัญมากกว่าทางเศรษฐกิจ ชุกการโนเกลี้ยคนู้นำมาเลเซีย คือ คนกู อับดุล ราหมัน ที่ร่วมมือกับอังกฤษสร้างจักรวรรดิใหม่แบบใหม่คือมาเลเซีย นโยบายเผชิญหน้าของอินโดนีเซียจึงสะท้อนให้เห็นถึงความเกลียดชังของชุกการโนต่อจักรวรรดิใหม่

นโยบายขัดแย้งที่มีอยู่ต่อกันนั้นฝ่ายหนึ่งได้รับความสำเร็จอีกฝ่ายหนึ่งประสบความล้มเหลวกล่าวคือ นโยบายของมาเลเซียที่จะรักษาผลประโยชน์ทางการ เมืองและ

เศรษฐกิจในภูมิภาคนี้ของตนไว้ได้รับความสำเร็จอย่างงดงาม ในท้ายที่สุดก่อให้เกิดความ
 สำเร็จทั้งในด้านการ เมืองและ เศรษฐกิจ แต่ตรงกันข้ามอินโดนีเซียภายใต้การนำของซูการ์ ใน
 ท้องประสบความสำเร็จเหลือในการดำเนินนโยบายต่างประเทศ โดยเฉพาะนโยบาย เอเชียอาคเนย์
 มาเลเซีย ซึ่งต้องล้มเลิกไปในที่สุดพร้อมกับการสูญเสียอำนาจทางการเมืองของซูการ์ ในควม
 นโยบายอินโดนีเซียภายใต้การนำของซูการ์ใน บรูไนซึ่งมีผลประ โยชน์ทางการเมือง สำคัญกว่า
 ทาง เศรษฐกิจก่อให้เกิดความบอบช้ำยากในทาง เศรษฐกิจของอินโดนีเซียอย่างยิ่ง ประชาชน
 ออกดอก เงินเพื่อ เกิดความระส่ำระสายทั่วประเทศ จนกระทั่งฝ่ายทหารภายใต้การนำของ
 พล.อ.สุฮาร์โตได้เข้าไปมีอำนาจ เกิดความวุ่นวายทางการเมืองของอินโดนีเซียปราบอิทธิพลของ
 คอมมิวนิสต์ในเมียนมาซึ่งที่เดิมมีอยู่เหนือรัฐบาลภายใต้การนำของซูการ์ในลงได้ กล่าวคือ กวาคกลาง
 พรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซียลงได้โดยสิ้นเชิงพร้อมกับการปัดซูการ์ ในออกจากรัฐบาลเป็นผู้นำในทาง
 การ เมืองของอินโดนีเซียจึงสามารถเลิกนโยบาย เอเชียอาคเนย์ของซูการ์ ในได้และใช้นโยบายใหม่
 อันเป็นนโยบายที่ถือผลประโยชน์แห่งชาติ เศรษฐกิจสำคัญกว่า ผลประโยชน์ทางการเมือง หลังจากรัฐ
 ที่อินโดนีเซีย ได้มีนโยบายใหม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอินโดนีเซียและมาเลเซียจึงเกิดขึ้นในขั้นปฏิบัติ
 อย่างไรก็ตาม การที่อินโดนีเซียสามารถเปลี่ยนแปลงนโยบายอินโดนีเซียด้วยเหตุ
 ที่ผู้นำประเทศคนใหม่ไม่อยู่ที่อิทธิพลพรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซีย จึงสามารถดำเนินนโยบายได้
 โดยอิสระ มีคัมภีร์ผู้นำคนเก่าคือซูการ์ ในซึ่งอยู่ที่อิทธิพลพรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซีย ทราบกัน
 หัว ๆ ไขว่ว่า ซูการ์ ในเป็นผู้ริเริ่มนโยบาย เอเชียอาคเนย์ขึ้นเอง ต่อมาคอมมิวนิสต์จึงเข้าสนับสนุน
 เพื่อหวังผลประโยชน์ให้กับฝ่ายตนและใช้อิทธิพลบังคับมิให้รัฐบาลอินโดนีเซียภายใต้การนำของ
 ซูการ์ ในเปลี่ยนแปลงนโยบาย เอเชียอาคเนย์ เพราะภายใต้สภาพการ เอเชียอาคเนย์เช่นนี้ฝ่ายคอมมิวนิสต์
 จะสามารถแสวงหาผลประโยชน์ได้เต็มที่เพื่อเปลี่ยนแปลงอินโดนีเซียให้เป็นไปตามความต้องการ
 ความต้องการของคอมมิวนิสต์ นอกจากนั้นแล้วก็เป็นที่ยอมรับกันตามเหตุผลที่ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
 ว่าผลประโยชน์อันคับแค้นของชาติคือผลประโยชน์ที่ เกี่ยวกับความมั่นคงและความอยู่รอดของชาติ
 อันคับที่สองคือผลประโยชน์ที่ เกี่ยวเกี่ยวกับเกียรติภูมิของชาติ หากประเทศใดขัดแย้งกันด้วยผล
 ประโยชน์ข้อแรก ก็เป็นเรื่องยากที่จะเปลี่ยนแปลงนโยบาย แต่ขัดแย้งกันในเรื่องผลประโยชน์ข้อ
 ที่สองก็ไม่เป็นเรื่องยากนักที่จะ เปลี่ยนแปลงนโยบายให้กลับมาสอดคล้องกัน อินโดนีเซียและ
 มาเลเซีย โดยแท้ที่จริงแล้วมีผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกันใน เรื่อง เกียรติภูมิมากกว่า คือแย่งกันเป็นใหญ่

ในหมู่ชาติมาเลย์ เมื่ออินโดนีเซียมีผู้นำคนใหม่ซึ่งเห็นผลประโยชน์ทาง เศรษฐกิจสำคัญกว่า การเมืองหรือเกียรติภูมิ จึงสามารถเปลี่ยนแปลงนโยบายได้ง่ายดาด แต่หากขัดกันเพราะผลประโยชน์ที่เกี่ยวกับความมั่นคง (Security) และความสามารถ (Survival) แล้วละก็ นโยบายของประเทศที่ขัดกันคงจะ เปลี่ยนไม่ง่าย การที่อินโดนีเซีย เลิกนโยบายเผชิญหน้าต่อ มาเลเซียก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่ทั้งสองฝ่ายอบ่างน้อยที่สุดก็ทำให้สองประเทศกลับมามี ความสัมพันธ์กันสุขุ เศษ และมีโอกาสสร้าง เสริม เศรษฐกิจและความมั่นคงแห่งชาติได้ดีกว่า

อย่างไรก็ตาม ดูจากความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศในปัจจุบัน เช่น การที่อินโดนีเซียยังมีขมเสถียรภาพความสัมพันธ์ทางการทูตกับมาเลเซียทันที แม้จะไม่มีข้อตกลง เลิกนโยบายเผชิญหน้ากันแล้ว เพราะอินโดนีเซียยังต้องการจะดูแลการลงประชามติในดินแดน ซาบายาห์และซาราวักอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้แน่ใจว่า ประชาชนในซาราวักและซาบายาห์ต้องการจะอยู่ กับมาเลเซียจริงหรือไม่ จึงทำให้เกิดความเข้าใจได้ว่าอินโดนีเซียยังไม่ละทิ้งอุดมการณ์ แห่งชาติคือ Indonesia's Irredentien (ลัทธิรวมดินแดนที่เคยเป็น เมืองขึ้นแล้ว เป็นของตน) ฉะนั้นการ เปลี่ยนแปลงภายในประเทศและเลิกนโยบายเผชิญหน้าของซูการ์โน จึงไม่ทำให้อินโดนีเซีย เลิกอุดมการณ์ที่จะ เป็นใหญ่ในหมู่ชาติมาเลย์ หากเป็นแค่เพียงเลิกวิถี การปฏิบัติ (Policy) ไปสู่จุดมุ่งหมายในทางรุนแรงและหันมาใช้วิถีปฏิบัติแบบอื่นในทางสงบ ต่อมาเลเซีย เพื่อให้เกิดสันติภาพและ เศรษฐกิจที่ดีแก่อินโดนีเซีย หรือพูดอีกอย่างหนึ่งได้ว่า เป็น การเปลี่ยนแปลงเฉพาะวิธีการปฏิบัติ แต่ผลประโยชน์พื้นฐาน (basic interests) ของชาติ ยังคงเดิมคือต้องการ เป็นใหญ่ในหมู่ชาติมาเลย์ ต้องการ เป็นผู้นำประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้ และต้องการขยายดินแดน ดังนั้น อินโดนีเซียก็ยังคงมีความปรารถนาที่จะได้คืนแคว้นมาเลเซีย อยู่เช่นเดิม ใ้ให้ตนเอง เดียวกับมาเลเซียก็มีความนโยบายรักษาลประโยชน์ทาง เศรษฐกิจและ การ เมืองในภูมิภาคนี้ของตนอย่าง เหนียวแน่น

ฉะนั้น จึงทำให้เกิดความเข้าใจได้ว่าผลประโยชน์พื้นฐาน (basic interests) ของชาติทั้งสองยังขัดกันอยู่ หากแต่เป็นการขัดกันในแบบสันติ ซึ่งเกิดขึ้นเพราะนโยบายของ อินโดนีเซียภายใต้การนำของ พล.อ.สุฮาร์โต ผู้ซึ่งไม่เห็นด้วยกับนโยบายเผชิญหน้าของ ซูการ์โนที่นำพาให้ในขณะที่สุดการณ์เศรษฐกิจของอินโดนีเซียอยู่ในสภาพ เสวยราย อด เป็น ไปได้ว่า ภายใต้การนำของ พล.อ.สุฮาร์โต อินโดนีเซียอาจใช้วิธีอื่นเพื่อดำเนินการไปสู่จุด มุ่งหมายตามผลประโยชน์พื้นฐานก็ได้